

ஸ்ரீ வெயத: ||

ஸ்ரீ உதே திமதாஹுஹாஹேஸிகாயத: ||

11

ஹவ-தஞ்ஞவதஞ்ஞ ஸ்ரீ உதே திமதாஹுஹாஹேஸிகா
அருளிசெய்த ஆதிரை ஸ்ரீ ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞ ஹவதஞ்ஞ

“ வ ர த த ஹ ம ம ”

என்கிற இந்த ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞ

ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞ ஸ்ரீ கொஸாவஹேஸிகாவதஞ்ஞ

ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞ

திம்மகுடி

ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞ ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞவதஞ்ஞ

ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞ

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞவதஞ்ஞ

ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞ

ஹவதஞ்ஞவதஞ்ஞவதஞ்ஞ ||

விஜயநகரம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரிக:

தெனாநாலாய-;

பு ஹந்த ஸாநீ

தோட்டிவ்ஸ் .

ஸ்ரீ

வை

கி

க 1 க

விநாயக

ஸ்ரீ மதஸ்தாக

ஸ்ரீ எளிநாயம்

மதங்களைக்கண்டிக்க

வேண்டியதர்க்காக “ஸ்ரீ”

மதங்களைக்கண்டிக்க” அருளிச்

செய்யப்பட்ட சத்யஜனாநந்த

மான “வரதமம்” என்னும் நூல்

ஸ்ரீ இப்பொழுது நூதனமாய் அச்சிடப்ப

ட்டிருக்கிறது. இதில் அபே

கையுள்ளவர்கள் ஸ்ரீரங்கம்

ஸ்ரீ உத்திரவீதியிலிருக்கும் தி

ம்மகுடி அல்லுண்டு ராமானு

ஜாசாரியருக்காவது அல்லது

ம்பகோணம் கஸ்பா பத்மநாபத்தெருவில்

இருக்கும் அஹ்லி ராமானுஜாசாரி

யருக்காவது யெவ்விதமாய் பண

த்தை அனுப்பினாலும் பெத்

துக் கொள்ளலாம்.

இதின் விலை ரூபாய்

க. 0 0

ஒருவரே பத்து புஸ்தகம் வாங்கினால் ஒருபுஸ்தகம் இனாமா
புகாடுக்கப்படும்.

உரு புஸ்தகம் வாங்குவோர்க்கு மூன்று புஸ்தகம் இனாமாய்
புகாடுக்கப்படும்.

அல்லுண்டு ராமானுஜாசாரியர்.

விஷயஸூழிகா

விஷயா:

வாடகைப்படி

க.	பு. வரவதாயிகாரம் :	6
உ.	ஜீவததாயிகாரம் :	௩
௩.	கலிததாயிகாரம் :	௧௩
௪.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௫.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௬.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௭.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௮.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௯.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௦.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௧.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௨.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௩.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௪.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௫.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௬.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௭.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௮.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௧௯.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௨௦.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௨௧.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௨௨.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௨௩.	வரததாயிகாரம் :	௩௩
௨௪.	வரததாயிகாரம் :	௩௩

ஸ்ரீ, சூதெநிமகாஹாபெஸிகாயநதஃ ।

ஸ்ரீ ஜாநகெவெண்டாநாயகம்: கவிதாக்கெகவலரி
வெலாஹாநாயகவெயாஹெ வலியதாரவலாஹுரி
வலாஹுதா தல: வலாஹுதவாயவா ஹாநிதா:

அவ்வீழ் நம ரெனிக்து) ரெநீதொயஜஹஸா: ||

என்கட னவம் புயத் துளிலிந்ரும னுகோண மிசை
வண்ப ணிலந திகிரிவோ ளிலவனோ வாய் முசலம
திண்கை யிலங்ருசம் மொ திகமுங்ககை செங்கமலம
எண்படைபோநி நின்முனைநிலாழி யிவைவனே. (க)

கிடுநெறி யஞ்சிவிடத்துடக்கிய விதியரடைந்து தொழததழைத்
நீதழு, விழியருடந்து விலக்கடிக்களை விரவிவிரமிவிலக்கி வைத்
தனர், கொடுவனையென்பதனைத்தினைத்தனை தொணர்ந்தகிந்நத
தணத்தனைத்தினர், குருநையில் வந்து கொழுப்படக்கிய குலப
திதந்த குறிப்பில் வைத்தனர், கடுநரகன்புகழத்திமத்தொரு க
கிபெருமன்பிலைமைப்பொரித்தினர், கமலையுந்த கடர்க்கிடைக்
கடல் கருணையுயர்ந்த திடாக்கொரித்தினர், படுமுதலன்முவளர்
த்தனர்க்கலை பலபலவென்றவெமக்குறைத்தனர், பழம்றையநிந
டைக்கிடைச்சுவர் பறமதமென்றகிடித்தபத்தே. (2)

• சூராததம் ஜமனாநவிலிஹுவெமாநு வாடெயதிகிதிநிஹுத: ப்ரவஹிதிராயநு | காய-த:கயாஹவகா த-ஹுலிநி:வரெஷாந் க டென-லவாஷ்கலிதா கி-தலிஹுதாடி: || ஸகவயொகொஜீவதாய-மா க ப்ரவ்யதங்காநா வஜ்ராத்ராலுங்களிலே விலஹவமஹிதிராய த்தாலே தக-தாமுஹிதப்ரஜாணங்களைக்கொண்டு ஸ்வகஷ்யா மும் வரவகஷ்யகிஷ்வமும் பண்ணக காணுநின்றோம். மவயிரண்டுங்கூட தக-யுவலாயத்துக்கு காரணமாம். ஸீஜா

ஸ்ரீரத்த வெடிகளது மருவெதது : ||

சுமஜீவதகூயிகார : ||

—(*)—

சித்துமசிததுபிறையுமெனத தெளிவுத்துவீர
தத்துவமுமாம தனித்தனி காட்டும தனிமையால்
முத்தியுடிகிது மூலமெனத்துணிவார்களைபும
கத்திமயக்கும் கதகலா நம் கடிதின்றனமே (ச)

இப்படி சிவபூசகர்களே புரவாஹத்திலேயொழிந் அவர
ரான உஃவலாமரத்தில அழுநுகிற வெததுனுக்கு தன் விசெஷ
னங்களை விவெகியாமையாலே வருகிற புகுதூத ஹமும் த
ர் விசெஷத்தாத விவெகியாமையாலே வருகிற ஸுதூத ஹமும்
கழிபுகக்காத தகூசிரவணம் பண்ணவேறும தகூசிரவ
ரணமில் ஸவகவஸுர ஸாயாரணமாந் சில சுவங்குளிலே விவ
சுவசெஷத்தாலே விசெஷித்து புரயுகுமாம் இத்தகூங்களுக்கு
ராயாரணரவங்களைக் குறைத்து சுவாயாரணரவங்களைப்
பாதுவாக்கியும் மத்தும புராரணிகங்களைக்கழித்து அவராரணி
ங்களைக்கட்டியும்புரவாழிகர்கலங் குவாகள் தகூங்குளிலே
புறெஷத்தத்தகாரயிருக்கும். இவையெல்லாதது கரும் பொது
ரான வாகாரங்கள் காரணசு வெஷசுவாழிகாழிமா. சுவம்ம
ராயகாழிமகணம் இவையெல்லாதது சுவம்ம மணாயுயு
த்தோத்திர வஸுவையிசைந்து கூதகூங்குளாலே மணங்களை
கழிப்பாக்கும் மணமுகுதரவாழிகா யிசைந்து குரயமில
யென்பார்க்கும் ஸவகஸாயாரணமான உகூசிரவென்கிற விசெஷ
ததயமும் உகூசிரவென்குளாலே வகூசிர மஹமும் பு
ஷிஜூராமும் விசுவாசிரவததயவிவாமமும் விசெஷாமஹ
தயாக வருகிற ஸாயவிவயதயங்களுங்குடாதே ஸவவதவிவொ
மும் வரும். இப்படி யகூசிரவென்குடைய வததுவெஷம் சிவக
மாகையாலே சிவகூணஸுஹவாழிகர்கள் சிவகூணங்குளிலே
ரானுக்குபுகாஸிக்கும்மெனதும தனக்குத்தான் தோன்றுமென
து மிரண்டுவதை. இவைததை வரவென்குளம் புரதூக்கிகள்
புரதூகாவென்றும குதூகாவென்றும சொல்லுகதவது. குதூ

வமத்திற் லவ-ஸீரகாடிகளாலே ஂஂஸூனேப்பிரித்து இத்த
கூங்களை விடிவிடிநூர்க்கொன றுமபோது மொஸவீவடி-தூயத்தா
லே விவஸம்ஜீவவிஷயம் கவெததங்களுக்கும்வெததங்களுக்கும்
பொதுவாய ஂஂஸூனுக்கில்லாத வாகாரங்கள் குயெயகாடிகள்
வவ-தவஸதீதூடி என்றது வுரூஜிதாருவரம் । சியாஜுகுஸெஷ
காடிகள்சூரி-தவாஸூதூடிப்யாசுந்கள்வசித்துக்குஜீஂஸூனுக்கும்
பொதுவாய் ஜீவனுக்கில்லாத வாகாரம் வராயீரமொகூசூடிமா
வம் । ஜீஂஸூனுக்கு லூயீரமொகூசூம் ஂஂஸூனிலிங்கம் । ஂஂஸூனுக்கு
வராயீரமொகூசூம்மாணசூதம் । ஜீவெஸூநர்க்குக்குப் பொதுவா
ய் வசித்துக்கில்லாதவை ஜூரூதூசூமொகூசூகாடிகள்குணங்களுக்கு
ஜூரூதூகாடி வுவுவஹாரஜெனவசாரிகம் । இப்படியோரொன்றுககுண்
டாயிவ்விரண்டுக்கில்லாத வாகாரங்கள் ஂஜகூடிகளும் வரம்
குயெததகூடிகளும் கிராயாரகூடிகளும் வசிவிசாரமான் ஂஂஂ
ரணத்துக்கு ஜூரூதூகாடிகளைச் சொல்லுவார்களுக்கும் முடிவிலா
தூவவாஸவ்ஸூசூதிக்கும் ஜீவனுக்கவஸூவிசெஷத்திலே கிரவெ
கூஸூஂஸூமும் ஂஂஸூனுக்கு ஂஜகூமும் கொள்ளுவார்ககுஜீஂஸூ
வதூவம் வரும். இத்தகூங்கள் முன்நில் ஸாலொவவதீகிரவெ
கூமாத ஂஂஂவதீவதீகூதூத்தாலே வசிவெதூரூப்பட கிரகூவிக்க
பூரூதூமானுவும் மொகூகாவென்றும் மொமூமென்றும் வெநி
தூவ்வன்றும் ஸூகிசொன்னவடலே தன்னையிற்று தனக்கு
தூரஜூரூவாடியெங்களை விவெகிக்கவேண்டிகையாலே யமொவ
பெரம்ஜீவதகூதூத கிரகூவிக்கிறோம். ஜீவனுக்கு வகூணராயெய
கூவிவெயகூ ரெஷகூரணகூங்களிலோ ரொன்றோடே கூடின வெ
தகூகூமாதல் ஂஂஂகூமாதல் குயெயகூடி ஂஂஂவயதீயதூத்தாலே
வசிவிஷயம்போனே ஜீவனுஜீஂஸூனுக்கு ஸீரமாயிருக்கும் ஸீரகாடி
களுக்கு பூகாரியாய வேறென்றுக்கு பூகாரம.ந்நிக்கே தோ
த்துந்ந ஜீவந குயெயகூகக்கூடாதென்றில் சூதூஸூவிவமாதல் ஂ
ஸூகாடிதூதூஸூய வடி-ஂஂஂதஜூரூதூமாதல் சூஸூயமானவீஸூஸூவூ
வநதை முஷிக்மாட்டாமையாலே மயாடிமாணங்கள் மூனியை
யொழிய தோத்துமாப்போலவும் வகூஸூஸூதகூகளாலே மயா
ஷூடிகஸீரமான் ஸீரகூயையொழிய தோத்துகிரூப்போலவும் ஜீ

பு.காரியையொழிய தோத்துகிறானாகையாலே பூகாரியோ
கூடக் காட்டவல்ல பூராணம் பெத்தபோது சூயையனுய்த்
தத்தக்குறையில்லை இநததூயம் வுயிவூரிகளிலும் தூயம் ।
நீன் நினைத்தபடி புஷ்டபுஷ்டாயுட்பு வுத்திபண்ண வல்லனாகை
நீனே பூராணம் பொருகிற ஜீவந வியகிஷேயஸாஸூயொமனு
வேறொருத்தினிட்ட வழக்காகானென்னில் ஂஸூரன்வனுக்கு
நாசகூரிகளைக் கொடுத்து ஂரிதாஂறிகொவசெயங்களையறிந்து
பு வுத்திக்க வல்லனும் படி சியலித்துவைக்கை
நானிவனுடைய வியெயகூஸாஸூ வஸூகாடிகள்
பி.ம. காரயகூரணகூடகூரூரடிலா வெகூரூய் பு
பித்திறவனுக்கு வியகிஷேயவொபநாவிஷயகூம் மொகவெபஸ
கூலிபுமாவையாலே ஂஸூரவா வெகூரூயிலொரு விரொயம் வா
நது. வெததனாகையாலே ஸூயுடமாவயன்றிக்கே பூவுத்தியா
ஜீவனை வரசெஷனென்ற வொண்ணுநென்றில் ஂவாஸாடிகள்
நாயுட்பு வுத்தூராகாநிற்கசு செய்தே நானாடிகளுக்குசெஷமாவை
நாகவியம் ஸூயுட்பு வுத்தகதாவை சியாலிசெஷநகளுக்கு
செஷமாவ வரீகூதா சினாயித்தாரகள். ஂஸூரனைப்பற்ற ஂஸூ
தவுங்களினுடையசெஷகூம். உரவெல் நமக்கிங்கொழிக்கவொ
நென்றும்படி நிற்குமென்கிறவிது விசெஷம் । ஂவாஸாடிரொ
மன்றிக்கேதான் ஂரீரீயாயிருக்கிற ஜீவனுக்கு ஂரீரீகூங்கூடு
மாவென்றில் மத்துள்ளார் சொல்லும் ஂரீரீகூணநகுகெல்
மம் வுபூபூகிவூரூபூஷங்குளாகையாலே ததயூயாவியகிஷே
வெபபூயொமாதூ ஂவாஸாதாலே வெததனைக்குறித்து சூயெயகூ
யெயகூசெஷகூயிதத்தாலே வபூயகூ வியவிசெஷணமான பூ
ம் ஂரீரீமென்று ககூணமாவபின்பு வலித்தைப்பற்ற ஂரீரீயான
வனுக்கு ஂஸூரனைப்பற்ற ஂரீரீமாவை விவியமன்று வெதத
பூபூஸூனுக்கு விராஸகூமாவும் விராஸகூமாவும் ஂரீரீமாம.
பததந ஂரீரீமாமிடத்தில் விராபூலம்மயிலலை. ஂரீரீமபோ
விடமெல்லாம் ஜீவர்களுக்கு ஂவாஸாடிகூயுங்கள் காண்கையா
ம் அங்கேகூதீமதததையும் ககூக்கும்போது மெனாவம் வரு
கயாலும் ஂரீரீங்குளிலே யிவர்களுடைய வபூஷிவிசெஷங்குளா
வ வெததவிசெஷங்கள் பிரக்கையாலும் யொயிகளும் திதூரும்

புராணவிதி மாகையாலும் சூதாஜாநவாதிவனுமாய் ஜாதமண
 னுமாயிருக்குமென்று சொல்லுகிற ஸூகிஷுதிரதங்களாலும்
 ரஸம் | ஜாதவீரதிவென்று வாக்யங்களிலவயாரணம் ஜவாரஸ
 யுபாஸாதிவரம் | இப்படி வெதாசுமுண்டானுபூர்வம் ஈஹம் கம்
 டுமோ ஈஹகாரம் த்யாஜ்யமென்றன்றோ ஸாஸங்கன் சொல்லு
 து ஆதிகயால்கஹகாரவிவமானாஈஹகாரணமேஈஹமயக்மென்
 சொல்லுவார்கள். சூதாபுக்ருதவிவனென்றுசுஜிதமிரவிவக
 ரல்லாருமிதசகையாலுஈஹமயக்மல்லாததுக்கும்புக்ருதகஸுக்ரு
 தமைபாலும் ஈஹகாரத்யாமவதிம் கெஹாதஹமவக்ருதிவரி
 யாமவராகையாலும் ததவிசெஷத்திஹம்கார ஸஸஹமயக்ம
 ஸாதத்திலே ஈஹம் ஸுபியை ஜிபிப்பிக்கையாலே ப்யயுக்ருதாதி
 ராலகயாலும் கெஹமென்று கஹகாரமொவரகாரணஸாரீர்த்தில்
 ட்டில் ஈஹம் ஸுபியாலே சூதாவைப்பிரிக்கையாலுஈஹமயக்மெ
 தா இவன் யக்ருதவிவகஜாதத்தாலே தனக்குத்தான் பிரகாசி
 யையே புக்ருதமென்று ஜவாதவாதிகள் சொல்லுவார்கள்
 ஸுகிஷுதிரதவிவகத்தாலேஹம்புக்ருதகஸுக்ருதாநாஸ்யகஸங்கள் விரி
 யாலே ஹவதிவயக்ருதகவிரண்டாலும் தனக்குத்தான்தோத்த
 மதோத்துமிடத்தில் ஸாரீரகிகளைப்போலே அக்ருதாதிக்குக்
 விஷயமல்லாமையாலே சூதாவை கவருதமென்றிற்று. ஸாரீ
 ரிசனோடு ஸஜாதியுனென்று மிச்சிக்கவொண்ணாமையாலே
 ஈஹமென்கிறது. சிலர் ஜாதவிஷயத்துக்கு ஹம்புக்ருதகஸுக்ரு
 தாதென்பார்கள் ஜாதவிஷயமானாலும் ஜாதாஹாமிசவெக்ருதா
 ம்புக்ருதகஸிக்கையாலே ஹம்புக்ருதகஸமென்றலாம் இது யக்ரு
 தஜாதத்துக்கும் காலும் | ஜாதவிஷயமில்லாததொன்றை
 புக்ருதகத்தாலே ஹம்புக்ருதகஸமென்று ஸாரீரகிகவொண்ணா
 மயக்ருதனக்குத்தான் தோத்தும் யக்ருதவிவகஜாதவிஷயபு
 காலத்திலே ஹம்புக்ருதகஸத்துக்குத்தானே தோத்தும் இரண்டுக்
 ஹம்புக்ருதகஸம் இசையாதே ஜாதாஹாமிஷயமல்லாதொ
 ம்புக்ருதகஸியாதென்றுமவர்கள் தாங்களிசைந்த ஸவக்ருதத்
 தும் ஜாதவிஷயாதிஜாதங்களையும்யதந்தார்களாமத்தனை ஸாஸு
 தக்கு ஸாகோதஸவக்ருதகம் கொள்ளுவார்க்கு ஸூகிஷுதிரத
 தவிரொயமுண்டாம் தவனுக்கஞ்சுத்யாஹகாமெக்ருதாதி

ங்களைக் கல்ப்பிப்பார்க்கும் முடிவில் ஸ்யம்பு காசகம்புபீநிஹ
 ரம் ! ஒருவஸுவை ஜாதவிஷயமன்றென்பார்க்கு ஸ்வவதவிநொ
 யாடி டெரஷ்வரும் இத்தாலே ஜாதவிஷயமாகில் விகாராடிடெர
 ஷம் வருமென்கிற தகடும் வுரவிருகும் திவிக்காரவதூசுவை
 யும் திவிக்காரமென்கிற ஜாதவிஷயமாக விசயவேனுமிதே. சூதா
 வுக்கும் ஜதமரண ஜாதாஜாதாடி டெசெகரும் ஜீவர்களை ஂரஂ
 ராடி ஸ்வித்தாரென்கிற ஸூகியும் வுரஷ்ஸூரவூஹாவெ
 தெனீ யெதெபரதாதி ! வாலுடெவெபூயீயுதெஹதூரடிவா
 க்ருங்கருமண்டாயிருக்க ஜீவனை சவிகாய்ஂனென்றும் திதூனெ
 னறும் சொல்லுகிறபடியெங்குனெயன்றில் பிறப்பிறப்பதாநிற
 ஸரீரத்தோடுண்டான ஸம்வயாஸம்வய விசெஷராகத்தாலே தி
 வனுக்கு ஜதமரணங்கள் சொல்லுகிறது யதஂஹதஜாதத்திபு
 டைய விகாஸமும் ஸங்கோபமுமே ஜாதாஜாதகசைகள் ஸஹயத்
 மல்லாததக்கு பூ க்ருகூ டாமையாலும் ஸஹகாரகூதவதஂ
 டெஹாதூரஹவத்ாடி வரிதூதவரமாகையாலும் தகவலெஷந்தி
 ல் ஸஹகாரஸஹஹயத்மல்லாதத்திலே ஸஹம்வயினை ஜதிப்பி
 க்கையாலே பூவூத்தமாயித்து. ஆகையாலும் ஜாதகடெசெகளி
 லிவனுக்கு ஸ்வவதஂவெஹாடிஷ பூயதூங்கரும் யதஂஹதஜ
 தத்தினுடைய ஸவஸூரவிசெஷங்கள். இப்படி சூதூரஹவத்தில
 யுடாகளில்ப் போலே ஸவூவஹிதமாக தாராஹாஹஜாதஹ
 விகாரம் தட்டாமையாலே திவிக்காரமென்றலாம்.
 சவிபூவூ ஶ்வாஹாதமாகவேண்டுமாகையாலே சூதவரதாத
 கருக்கு ஸரீரஸம்வயாடி விகாரங்கள் திஷ்யுங்குளன்னு. ஜீ
 விஷயவ ஶ்விதவரகூங்குள் விரிஷ்வெஷத்தாலே நடக்கையால் தி
 வனை திதூனென்றக் குறையிலலை. பூகூஹிஷ்யாலே ஜீவஹ
 டைய ஸூரஸமும்வீதராதாதாடிதத்தாலேடெஹாஹாஹவூத்
 யும் ஸூரத்தாலே ஸவத்காரஹவூதூயும் விரிக்கையாலே ஸ
 ஶ்வாஹிகளிலே ஸஹயத்மழியுமென்றும் ஸரீரஸூரயி சூபூ
 யஸூரயி சூரோக்ஷஸூரயி என்றும் சொல்லுகிற வகங்கள் திர
 கள் பூகூஹிஷ்யவதி ஸூரங்களுலே சூதாவினுடைய டெஹ
 ஹிஷ்யகூஷ்யூவாவத்காஹிதஹத்திலே வரக்கச்சொல்லங்க

[illegible]

நிவார்க்கொள்ளும் பகைத்திலுமுள்ள பூஜாணவதாவதங்கள் க
 ண்டுகொள்வது. சுநாடிகுடாடி ஸாஜிபூவாஹவெஷ்டத்தா
 லே வலிர்க்கு ஜொகூத்தில் முற்பாடுபிற்பாடுங்கடும். முற்ப
 ட ஜுகூராணுக்கும் பிற்பட ஜுகூராணுக்குமெல்லாம் பாதா
 வுதியில்லாதமையும் மேலுள்ளபோகமும் ஸாதம் | வாநாவதுதி
 யில்லைபென்னது மிண்டு ஸ்ஸரிக்கையிலையென்னபடி. சவ-
 லீதஹவஜொகூங்களில் ஹவஜாஹொகூரஜிதாத்ந்தை ஜொகூ
 மென்னவிடம் சூஸ்தியாலே சொன்னதத்தனை ஸவ-கூட-கூயத்தி
 ல் சூதஜகாநதஜங்கொள்ளும் பகைங்கள் பூஜாணாவதவி
 ருபங்களாம், ஆகையால் ஸாதாஹவத்தையும் ஜொகூமென்
 றது சுதூபரம்! ஸாஜிபூவாஹத்தில் ஸாஹொகூரஜிகளெல்லாம்
 சுதூஹ-குதங்களாயிருக்கு, உமயவிஹுகிவிநிஷ்டசுநாஹவ
 கையாலே காஜாதிஜாடிகள் சொன்னவிடம் விநிஷ்டஹவதஹ
 வபரம் | ஜாதஸ்கொவதிவத்தியிப்போது ஸாஹொயாகச் செய்
 தே பண்டுமுண்டாயிருக்ககாணாதவாகாணங்கள்காண்கையாலும்
 உவாயிவிவத்தியில் ஸாஹவபூவாஹகாணங்கள் வருகின்றவாகை
 யாலும் ஸாஹவாஹிநிலாவிஹ-காவந சொல்லுகிறது இங்கனி
 சையாதார்க்கு தயாஹெயஹண்ட்ஸாஹவவொயாடிவொஹணா: |
 பூகாஸுஹெஹ ஜகூஹெ கிதூவாஹவாத்நொஹிதெ || உதூரஜிபூ
 ஜாணங்கள் விரொயிக்கும். ஜுகூஹெஸெயில் வாஜாணகூபகாடி
 பகைங்களெல்லாம் ஸாஹவத்தியிலுஹவதிவிருபங்களாக
 யாலே சுநாடாணியங்கள். ஜுகூஹுடைய சுநாணகாடிஸாஹகிதும்
 கூட-கூதஸாணாடிவிவத்திபரங்கள். சூதாக்களுக்கு சுத-கூஹொ
 தூகூங்களான் மிக்கேயிருக்கவயிர்ஜுகூர் கிதூரென்றிவ்விஹாமமுண்
 டோதஸாதூவகூதெநாவிஜுகூதெநாவி ஸ்ஸரிக்கிழிசுஎன்கிறப
 டியேஸவ-கூரும்கிதூஜுகூரன்றோவென்பார்க்குபாஸாஹஹொஹவ
 வ-கூதஹவாஸாஸாஹகூஹஸூலிஹஹவாஹகூங்கூஹவிரொயிக்கும்
 இப்படியே ஜொகூத்தை கிதூஜாகூஹெகூஹென்பார்க்கும் ஸவஜூ
 காஹ கிய கிய டி ஜாடி விஸெஷ்ஹெகூஹெமென்பா
 ர்க்கும் கிஹெ-கூஹெமென்பார்க்குமுள்ள விரொ
 யம் கண்டுகொள்வது ஹெகூஹாஹுமானுஹ முதூவாயியில்லை
 யாகலாமென்றுமீடம் பூயவிதாடி ஸாஹவாஹகூயாடிகளிலே

[illegible]

ஸவக்ஷியத்துகூமன்நிக்கே ஹொக்ஷுக்முண்டாநையாலே
 ஹொக்ஷாவென்று ஸூத்ரிசொன்ன வெததவமத்தலாத நிராவித்
 தீதாம. ஹொக்ஷுக்ஹொக்ஷுக்மகாரிணநிமனாநிக்கே ஹொக்ஷுக்மு
 ண்டாநையாலேஹொக்ஷுக்மென் மஞ்சொல்ல சவெததத்திண்டியை
 சொல்லுகிறோம். சவெததமாவது ஜீர்த்துக்மயிலலாத வஸூரஜீர
 தீக்மயிலலாதத்துக்கு ஸுக்ஷுக்முமஹொக்ஷுக்கிழும் கூடாநிருக்க
 ஜீர்த்தொக்ஷுத்துக்கு ஸுக்ஷுக்முதலாயும் சவிக்ஷாரவிஸெஷத்தத்துக்கு ச
 ஹொக்ஷுக்ஹொக்ஷுக்மகாரிணநிமனாநிக்கே ஹொக்ஷுக்மு
 ண்டாநையாலே ஹொக்ஷுக்மென் மஞ்சொல்ல சவெததத்திண்டியை
 சொல்லுகிறோம். சவெததமாவது ஜீர்த்துக்மயிலலாத வஸூரஜீர
 தீக்மயிலலாதத்துக்கு ஸுக்ஷுக்முமஹொக்ஷுக்கிழும் கூடாநிருக்க
 ஜீர்த்தொக்ஷுத்துக்கு ஸுக்ஷுக்முதலாயும் சவிக்ஷாரவிஸெஷத்தத்துக்கு ச
 ஹொக்ஷுக்ஹொக்ஷுக்மகாரிணநிமனாநிக்கே ஹொக்ஷுக்மு
 ண்டாநையாலே ஹொக்ஷுக்மென் மஞ்சொல்ல சவெததத்திண்டியை
 சொல்லுகிறோம். சவெததமாவது ஜீர்த்துக்மயிலலாத வஸூரஜீர
 தீக்மயிலலாதத்துக்கு ஸுக்ஷுக்முமஹொக்ஷுக்கிழும் கூடாநிருக்க
 ஜீர்த்தொக்ஷுத்துக்கு ஸுக்ஷுக்முதலாயும் சவிக்ஷாரவிஸெஷத்தத்துக்கு ச

[illegible]

இது ஸாவஸம்மத்தாலும் ஜோதஸம்மத்தாலும் செஷத்ருஜெஸவயி
க்துமென்னது சநாதிதஸாவஜோதஸம்மவிஷயம் । ஐஸகம் சிலர்க்கு
ஜாயஜாதஸ்யிபாஸாஷம்யவஸ்யேதயஸவகுடம் ; ஐதாநிகளிஸ்படி

[illegible]

[illegible]

நாம் பூரணவாயுக்களும் பிறக்கிறன உதவ்வோளும் கெவலாஹங்கா
 ரஜத்யமென்று சில மெகாஹெகவாழிகள் சொல்லுவார்கள். கடவுட்
 டியங்கள் கற்பியப்பாக்கில் துவியொய்க்கெழுவதையாலே ஜோத
 லியங்களை யுக்கழிக்கவேண்டுமபடியாம் திவான்கிரகுவண பண்
 ணினால் இரண்டு வந்தித்தக்கும் வாயகவாயகங்கள் வலங்களாயி
 ரேயிருப்பது. சில ஸூகிரளில் துருவெழியதெழுந்தங்கள் ஸூ
 கிரிஷி விலெஹி யானாபு திஷெயங்களாக மாட்டாமையாலே
 உதவவர்கள். உயவகூரணத்தில் சூகிரிஷி யங்களிலேயாகவும்
 உயிரியங்கள் ததாதெதுகளிலேயாகவும் ஒதுகிற வாகும் ஸ்வ
 மலிலெவ்வவமென்று வடுவகாவரவாழ்வயகாடுவாது பண்ணி
 ன திவானவாவரவாயம் இவ்வனல்லாதுபோது வாகுகாஹங்கா
 காயகங்காபுயம் கெவலவிகாரங்களாகவும் உயிரியங்களையெண்
 னாநிற சாலகங்காடே விரையமுண்டாம். பூமிதாஹாஷித்
 தியும் கெடுதொவாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 ளை கெடுத்தாஹித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 கள் பரிபூரணமும் பூமிதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 வாகுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 கும். கெடுதாஹவவாது வாகுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 வெயுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 ரொவலகூரணம் உதவாஹித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 லாயிரியங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 சொன்னதும் சூகிரிஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 தென்னும் சூகிரிஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 மாயையாலே சூகிரிஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 டிமணலிலெவ்வவாது வாகுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 இவைவாகுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 கங்களை அவிவெவ்வவாது வாகுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 ளை விலெவ்வவாது வாகுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 லும். உயிரியங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 லே இந்த வாகுதாஹாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 குருதாவாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 த்திருக்கும். உயிரியங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க
 சாஹவாஷித் துயங்களைப்பிரியக்காட்டி உயிரியங்க

'யே ததாதெகெளென்பார்க்குலகாழிமணங்களை உகுபுசுதி
 ன்பார்க்குப்போலே உவாடாதகாழி புகாரவினையுமுட வற
 ண்காரமும் ததாதெகெளென்தும் உணாணுடைய வினாஷிக
 ள்ளன்றுஞ் சொல்லுகிற வெணாணுமவகவுமுட முகிவினா
 ன் | ததாதெகெளென்து தாழியிலே யிக்குமொகிற வகூத தத்
 தைக்கொண்டு ததாதெகெளென்து தாழலாண்காரத்திலெய்க்கு
 மென்றுமினவையந்தும் ததாதெகெளெளில் நென்றுமடலே சூகாசாடி
 னுதகாசனைந்தும் வகுவுடாவாணாவைத பிக்குமுடைய பிலர்
 கிவ்விப்பார்கா. இது புகூதிகளெட்டு கெளலிகூதிகப் பதி
 னுமொன்றெண்ணுநி சூயவண்ணுதிக பக்குச்சுடும். சூகா
 ஸத்தில் நின்றும் வாயுபிறக்குமென்றுப்போலே சொல்லுகிற ம
 ற்றுள்ள பல ஸூகிரளினுடைய ஸூரஸுத்தங்ககூமணமற்று.
 தாழலாண்காரத்தினுடைய உதரொதூத ததாதூதகூததில் வகு
 வ்வுவகுவுவகுதா ஹகாநிசூதாழிகளை திஷ்மகி | வேறேயிலர்
 வகுவுவுவகுவுவகுதங்க நுதரொதூத ஹகுதங்ககூ வாகாாமெ
 ன்றுந் சொல்லுகிற பல ஸூகிரளினுடைய ததாதூத
 வங்களா ஸுதூதஹகுதங்ககூதில் நின்றும் உதரொதூத ததாதூத
 கருகாசாடிகளா ஸுதூத ஹகுதங்க நுதரொதூத. மயததா
 தூம் வெட்டுத ததாதூத ததாதூத காரணமென்க்கு வுயிவியாதி
 ற ஹகுதமொன்றையும் உவாடித நுமென்பாராள். உபுதூதகூ
 ஸத்தில் நின்றும் வாயுபிறகுமென்றுப்போலே சொல்லுகிற
 ன்களில் உவாடிதவிஷயங்களா சூகாசாடிஸங்கள் ததாதூதி
 ரெஷ்வரங்களா உவாடிதவினாஷிங்களானவவதானே உதரொ
 தூதததாதெகெளெளியு, சூகாசாடிகளான வகுவுவுவகுவுவகுதங்
 களையும் விவகூதிகிறவென்றுதல் இங்கு ததாதூதவிஷயய ரொ
 ல்ளி ஹகுதஸுஷித்தகூதானதுதலாம். அப்போது புகூதிகூதில்
 நின்றும் ஹகுதிகளென்று துடங்குச சொல்லுமது வினாபமாம்.
 சில பூரணாடிகளில் பூதீகீஸூரஸுத்தாதக் கொண்டு ஹகுதா
 டியில் நின்றும் ஸூதததாதூத பிறக்கும். இதில் நின்றும்மாசாஸம்
 சூகாஸத்தில் நின்றும் ஸூதததாதூத இதில் நின்றும் வாயுவெ
 ன்றும் மேலுமிகுததிலே சிலா சொல்லுவார்களா. இபுதூததி
 லும் சூகாஸத்தினின்றும் வாயுவென்றுப்போலே சொல்லுகிற
 டங்களெல்லாம் ததாதூதகாரகமாகக் கொள்ளுதல்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஐந்தாண்டுகளில் ஸஹகாரிபுமிவந்தானே யென்பார்க்கு கா
ராளிகளான ஸஹகாரிகளுமிவனுக்கு ஸரீரங்கொன்றையிலும்
வாகவழித்தவியத்திலியராண்கூப்பின்னை வேறொன்றை அபே

கூழிக்கவேண்டாவென்கைமீதும் தாதுயல் இப்படி ஸவர்காயல்
 விஷய வ்யாபாரவாறா லீஸாந கொத்தகூருடைய விஷயஸூழிவி
 தாவிதபெருணாடிவரில் விசொஷகாரணமன்றிக் கே அவர்களு
 டைய சுர்தவெஷ்டமாவதுத்துக்கு ப்ரபொஜகமாதையாலே இவ
 னை உபாஸிதவொன்றிடுது. சுர்தாமாமணகாயல்வ்யாஷி பண்ணு
 கிறதெல்லாமியனுடைய மஹிப உபபுக் காண இத்தாலே வெ
 ஷ்டவெஷ்டபுஷ்டி வரிமாறமும் வரும். வெததருநாவனேதேனு
 மொரு ப்ரபொஜகத்தையொழிய ஒரு ப்ரவ்யுதி பண்ணான். வீ
 தாஸத்தைதயாதல் ஜீவாசுஷணத்தையாதல் கூறித்து ப்ரவ்யுதிக்கி
 ருனாதிஸ் ஸவாபவாஷகாரகம் கூட்டாது. ஆகையாலீஸாநில்லையா
 தல் சிவபுரவாஸொருநாது கூறாடிகளைப்போலே சித்திராமாத
 லாமத்தனை யனரே யென்றில் சித்திரசிரபாநபுறப் நினைத்த
 போகே தனவிதகந்தனை யெல்லாம் தலைக்கட்டவல்லனாகையா
 லே ஸவாபவாஷகாரகென்றிடுநாகையாலே இவனுக்கு ததசுக்
 ராவிதவ்யாஷ்டி விதாஸஸமுதாஸாதசுஷணாடி ஸவமும் நடக்க
 க்குநாநில்லை. வெததருநாடய சுர்தபுரவாமும் ஸவததவத
 ருடைய வரிணாபுரவாம முஜீஸாநுடைய விதாசுருணாஸ
 ஹரிதலாகபுரவாமமுதாடிபாக ப்ரவ்யுதிபுரானாருவிவத்தி
 ல்விசொஷபுரபொஜகபுரவாதகாடி விதாமத்தை வஸ்தாஸாப
 மாகவிவெயிப்பது இப்படி ஸத்யஸங்குனாப் ஸவர்காயல்காரணமா
 ன லீஸாநுணடா னுடும் பல ரூபிஷ்டிகளினுடைய ஸாஸஸூ
 த்நாலும் வெசுஷ்டிபுரபுரையாலுமிவ சித்திராமாதகனையன்
 ரே உபாசாந ப்ரகூதூடிகளாக வேண்டாவோ இங்குஸ்
 லாதபோது விகாராடிசொஷங்கதும் வாராதோவென்று யொம
 வாஸுவத வெசொஷிகாடிவிசாஸுங்கள் சொல்லுமது ரூபகூர
 டிகளில் ப்ரகூஷ்டிபுரபுரவாமுமவதலாகபுரவாதகாடி சித்திர
 ராதகாரணமாதையொசிரஸாடிகளினுடே சிரஸா | வெசுத்திலு
 ம் சித்திரவாசாநமெஷங்கண்டாப்போலே சித்திரவாசாநமெ
 சுத்தையும் வெததருநாநாநிரண்டிலும் ஸவாபவாத்நாலே
 ஸவதவஸூவிசொஷங்குள் வரும்படங்கெல்லாவிடத்திலுங்காண
 லாம். சித்திரபெருணவாடிகருக்குமீஸாநவெதலாயொசிரபு
 துமணங்களிலீஸாநுக்குவாசாநமும் மசையவெணும். அப்போ

[illegible]

[illegible]

என்றுஞ்சொல்லுகிரபடியேபரிசுத்தவனாவதெனவாநிற்கும். வெடிகளுடையபரிசுத்தத்தில் இவ்வாபாயிகளொன்றும்சொல்ல வொண்ணாதென்றுமிடம் ஸவர்க்குமுறியலாம். ஆகையால் வெ டாடிதலுதலியியில் வீவநீதலையங்கள் ஸவகாரகஜங்களாம். இப் படி வெடிகளையமொன்றையும் ஸவஸித்து மத்துள்ள ஸவயங்க ளையெல்லாம் தள்ளப்போமோ வெடிகராவ ஸவஷித்கள் தாங்க ளே ஸவயயத்களே ஸவவாவித்தவஞ்சொல்லி அனைத்தை கதி குதித்தவர்களை ஸவகாருவிக்கும்படியுஞ்சொல்லித்திலர்களை ஸ வகையால் ஸவகாரவயங்களுந் பூரணவியங்களுகவேண்டாவோ வென்றில் ஸவஷித்கள் ஸவயாதவாவதாதித்கள் சொன்னதுவா ஸவியஸவயலியமன்று பூமகுதயத்களகணாயகவடிகாவயவஸா டிகள் போலே யத்காருமணமாக வெடிகர் தாங்கள் கியதிதலைய லிஸவஷித்யமென்றுமிடம் ஸவயயத்களாங்கனிலே பூவியிங் இப்படியல்லாதபோது வாஷிவிதொலிகத்களா வெவயவஸாதி காவ ஸவாரு வெவதகாவ ஸவகாரு தீண்டு வாஜாருணவியதாவித யென ஸவவிதெவதகவாஷிவஸவதீண்டு வஜாருயென ஸவ மாஷிணாருவி தராதகம் பூயாந்தி ஸவறுப்போடுஸவணர்முண் டர்விதில்ச்சாக்கியர்களிதூடிகளோடேவிதாயிக்கும் ஆனலும் பி ணக்கறவயவசைச்சமயமும் ஸவரியுள்ளியுறத்த கணக்கன ருநலத்தெனன்றும் பிவிங்கத்திட்டபூரணத்திருஞ் சம ணருஞ்காக்கியரும் மலிந்து வாதுசெய்விர்களும் மத்துந்தைய வமுமாகி நின்றனென்று துடங்கி ஒன்றும்பொய்யில்லைபோத்தி மினே என்றும் ஆழ்வாரருளிச்செய்திலரோவென்றில் அவ்விட த்திலுமிவை பூரணமென்றபடியன்று வாலாவிசுவங்களுமா ய் வெடிகளாங்களுமான விஸவயங்களுயெல்லாம்பூரணிகளுடைய ஸவஷித்களுக்கிடாக பூவதிப்பித்துருதார்க்கவைத்தால்கலக் கம்வாராதபடி வெடிகளைக்கொண்டுநல்லழிகாட்டி நடத்திப்போ ருகிறுந்ஸவெடிகளாருருவனுமே அவனையாஸாவயாயிகளா வல்லதொருவிதகாலே வஸிகரித்து ஜீவியங்கொனென்று தாஸிப் பதம் இதைமாட்டாதேயாகிலுமென்கிறபாட்டிலும் அருவகைச் சமயமும்அறிவருவகைநிலையினைதூடிகளுங்கண்டுதொள்வது ஸவவா தத்திலே ஸவவியபொவவாருவெவவாருவதங்களு

புகழ்பெற்றதும் மிகக் கேட்கும்படியும் வெகுநேரங்கள் எல்லாம்
 புராணமென்கை வெகுநேரம் தங்களுக்குமிடமின்று கவிஞர்
 விஷயத்தில் அமைத்து மகாபிகளிலொருவனை சூழ்வின்று விஷ
 வித்தைக்கு விசேஷமெனச் சூழில்லை. வுல்கிஷ்விதமான புனித
 ஹமே மெனச் சூழ்வென்றால் பெருமையென்கைத்தாலே புராணமென
 ன்களுடையவசூழ்வென்கைத்தாலே மிகவும் உருவாகுகின்றது
 போருகையும் எல்லாத்துக்கும் தூய்மை. உருவாகுகின்றது
 ன் மிகவுந்தாலேயாதல் உருவாகுகின்றதுத்தாலேயாதலவை
 த்திலே யொன்றை புராணமென்று பத்து
 வர்க்கும் உதவிவருமாறு தத்துக்கு அலைந்து
 வெகுமொழியவேதேனுமொன்று புராணமாக அமைபுமென்பா
 ர்க்குமொருவருமாகிவருவதென்கைத்தாலே உருவாகுகின்றது
 மியாம் சில காலங்கள் மிகக்கட்காண்கையாலே யவைத்தோடே
 சேர்ந்த வாகுகின்றது மிகக்க புராணமென்று கொள்ளி
 ல் இதுவும் வெகுத்துக்கும் வெகுநேரம் வாகுகின்றதுக்கும்
 மொரு உருவத்தாலே உருவாகுகின்றது. வாகுகின்றது
 ல்குமிகுந்தவை விசேஷமாக உருவாகுகின்றதுத்தால்கொண்டு
 மிடம் முன்பே சொன்னோம். உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது
 ப்பாரைப்போலே உருவாகுகின்றது சில உருவாகுகின்றது
 ங்களைக் கொண்டு ஒருவருயத்தை புராணமாகும்போது உருவ
 மிகவுந்தாலெல்லாத்தையும் புராணமாகலாம். உருவாகுகின்றது
 தைபாலே உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது
 கப்பார்க்கிலெல்லாத்தையும் அழிக்கலாம். உருவாகுகின்றது
 ள் உருவாகுகின்றது எங்குமுண்டானபடியாலே இத்தாலுமொன்றுக்
 கு உருவாகுகின்றது சொல்லவொண்ணாது. உருவாகுகின்றது
 லேயொன்றிலே உருவாகுகின்றது பண்ணப்பார்க்கில் அப்போது மிக
 னுங்களாய் உருவாகுகின்றதுமுதலான வெகுநேரக்கு மிக
 வும் உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது. உருவாகுகின்றது
 வுயென்கை உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது
 வாகுகின்றது உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது
 உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது உருவாகுகின்றது

தல் கொள்ளும் பக்கங்களுக்கு பூதவகத்துக்ஷமொத்துவ்விதி
 ஸிஷ்டனுன் திதூதாவை யிசையவேண்டாம். ஆசையால் யதூத
 பூதமயங்களை விட்டு ஸ்வயநதியுக்குள் போலேய தவிரமாயும்
 ஸ்வதவிரமாயும் வருகிற பூதவகங்களை மூலித்துஷ்டனுய்ப்
 போகவேயுள்ளதென்பார்கள். இப்பக்கத்தை பூஜாவதிவினா
 உதனுக்குவசெரிக்க அவனும் தன் வாயுக்களுக்கெல்லாம் சொ
 ல்ல இத்தை ஸுரர்களுடைய உவகிஷ்த்தென்று வெகந்தானே
 சொல்லித்து. இது வுபிதாங்களுக்கு திசுபதமாய் நெய்ம
 நயினுடைய சிதமென்று பிரணமிபடியா மூமிதுக்குண்டான ச
 துயத்தை வெகிக்ந்தாங்கு மிசைந்தார்கள். ஜாவாபியுமுள்க்கி
 டந்த மொகாயதிக்ஷுமாயிகாரம் யோராயிடு லயுமிருந்தான். நமோ
 நகத்தில் கனாபூரண வணக்கத்தில் மொகாயதிக்ஷுமெயுள்ள
 ன்றுமத்துள்ள விராமிதொரொடாக யிவர்களை யுமிடுத்தது. ய
 திலிசுபாயுக்காங்குமிலகூதாவமற திரணபூவூதராய ஜநா
 நுநாமதாபூயாமானவர்களுல்லாம் இவ்விதானதுக்கு வச
 யிகள். மொகாயதிக்ஷுமாயிகாரம் வீரநது யயாமொகாரபூத
 வேரொரு வெகாநாமாதிக்கண்ணவேண்டாம். ஆகையால் இவ்விதா
 நில் பூரணதகடவரவகாங்குமவகங்குமாரலே பூவகதகமென்
 பார்கள். இதைத்தான் திரவிற்கும்படி சொல்லுகிறோம். இவர்
 கள் பூதகூகமொன்றுமே பூரணமென்றதமாவவனம் அந
 தாமதங்களாலும் ஜாமபிறக்கக்காண்கையாலும் இந்த ஜாம
 ஸ்வயநதியுமாயிராமையாலுமிதுக்கொரு வாயகம் காணமையா
 லும் விசெஷதாமதாவாதிதூதிகள் ஸ்வயநதிவினாயாதி கருவி
 தங்களாகையாலும் பூதகூகத்துக்குப்போலே இவைத்துக்கும்
 பூரணமிசையவேண்டும. இசையாதொழியில் பூதகூகந்தா
 னும் பூரணமன்றிக்கே யொழியும். அநாமதாமதங்களிலே சி
 ல் வாயிதங்களாகக் காண்கையாலே மத்துள்ளவைத்துக்கும் யா
 துதிகவ்வாடிமேயுள்ளதென்றில் இது பூதகூகந்தவனிலுஞ்
 சொல்லலாம். பூரணானங்களுயில்லை என்றவர்கள் தாங்
 களே யுண்டால் பசிகெடுமென்றப்போலே வதூதித்து மொகா
 திகளிலே பூவதித்யாநின்றார்கள். தங்களுக்கு பூதகூகதாமத

அவியமல்லாத நிலங்களிலே குடிவாசுத்தை விழுவித்து சிறுக்க
மாக யதவியாடிகளைப் பண்ணுநின்றார்கள். இராஜன் தங்களு
டையவியாணத்தைச்சொன்னுனென்றுகேட்டித்தை விழுவித்திரா
நின்றார்கள். புஷ்பாய-உங்கெனவிய சிவபூஷாவிஷகித்திபி சாஸு
ங்கள் அதுயவியகிரெகங்களால் அறியவொண்ணாத விஷயங்களிலே
அபுணனுக்கு ஸ்வாடிக்கக் காணுநின்றோம். இவ்வாசத்தி
லே வாரணசிகிராஸு ந்களிலுரிசுங்கெ பண்ணவொண்ணது.
சுங்கரமனுக்கும் அதுவெஹாஸிகொஹத: 1 என்கிற துரயத்தா
லே சாஸாவிசுவதரவிதமன்று. உ அதுசுராசுரகிரய-யிஸு
என்கிற ஸ்ரோகத்தையிங்கே வரிப்பது. அதுராமமங்களை பு
துசுத்திலே அதும-விக்கலாமென்றதுவும் வாவெழுட்டியமில்
லாத கிரெசுமிலே ஸுதங்களான விசாடிகளாலே பிச்சிபிரக்கக்
காண்கையாலும் ஸவ-வாரண ரகொவ்யாவாஸ ஸஹகாரிரக
மாகையாலும் வரணவரயாபுதுசுசுரகுமையைக்கொண்டு இ
வை புதுசுசுரஹ-தங்களைன்பார்க்கு மிவைகாட்டின வய-ங்
களிசையவேண்டுமையாலும் அதுவவஹ-விஷஹாண-சாடிகளி
ல் அதுயவியகிரெகமஹ-விஷயமுண்டு...யுமிடன் சொன்னோ
ம். அய-சுரங்களை புயொஜமமாகக்கொண்டு புயுதமானகி
சாஸுமும் அதுவத்தில் ய-விசுவ-விஷயத்தை அதுசுசுரெப
ண்ணது. தெயசாஸுமும் அதுயாவெழுட்டிராசு வரயாஸு
ஸுப யதுகி. உ ஸஹவிதாஹாண-சகக: என்கிறபடியே அது
யாடிகளுக்கு வரகாசாடிசுரயத்தாலே ய-வயயுதமாக பு
யுதம் காரசாஸு ஸுராரண-தொஷாய-மாய ய-விசுவ-
ஹதெஷு காரொலிஹதஷ-ஹ என்கிற வரவாஹிதகாரொவ
யுதமாகையாலும் மதுஷவயபாஸுஷவாஸு விஷயகிரெசுயாடிகள்
சொல்லுகையாலும் வரகாரிகமும ஸுராரணசுனாடிபயுத
மாகையாலும் ய-விசுவ-மென்று கிண-யித்தார்கள். தெயவி
சுவங்களில் பிணங்கவேண்டாவென்றது வசுரஹாங்களுக்கு
ம் துயும் கெகெதீன-ங்களைக் கொள்ளாமையாலே யவைய
டியாக வரயமில்லை யென்கிற செட்டுச்சொல்லில் ஸவ-வரி
சுரயியாணரகிசுனுக்கே விஷயமாம். ஸவ-ஹுரயண-தய-
சுதமென்றது அபுணவாஸி ஸ-மகியில்லாமையாலே அவி

சொகாயதிகந்தானும் அந்நிழலுண்டாகில் செவ்வதென்னென்
 துன்னஞ்சிறிதற்கும். ஸ்ரஹணகாதிபாதி ஜாதவிலெஃம் மொ
 ளவிஷாதி ஜாதிகன்போலே காணவொண்ணுகிருக்க இவைத்தை
 த்துவக்கிவருகிறவியகன்பு ஸ்ரஹணமாம்படியேனென்றதுவுதொவ்வ
 ண்கையாதிதாதாதிபரிமூலபாணவெனயோலேகுமொவாயுபு ஸி
 மமான ஜாதவிமாதத்தை அபஹவிக்வொண்ணுமையாலும் அதா
 ளவதொலாண்டொ உத்யாதிதனில்படியே சிலவிஷயத்தனிலே விபவ
 முண்டாநாலும் அதுவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 தில் அனெதாவதொவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 ஸிதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 லே. அனெதாவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 வதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 தாதாதிதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 விமலஹதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 ணுமாப்போலே ஸ்ரஹணகாதிஜாதிகளையும் காணலாமென்று
 திவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 ஸாநீரமணசுயதாததொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 போலே அனெதாவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 தியொழிய அனெதாவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 தினெதாவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 யாவனொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 மத்தாதலே வெனனொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 வதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 மாய் விதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 ஸாநீரமணசுயதாததொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 னும் ஸாநீரமணசுயதாததொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 தாதாதிதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 லே யாக்கி உத்ததுபத்தென்னவுமொண்ணது. ஸாநீரமே குதா
 வென்றதுவுதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 ஸ்ரஹணதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ
 மாய் இவென்னுடைய ஸாநீரமென்றுதன்னில் வேறுபட்டு தோத்
 துவதாய் அனெதாவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவதொதவ

கவிகுத்தாலே சதிபு ஸம்மாநவெழுதள் வருமென்று காய-
காரணமாவத்தை யழிக்கச்சொல்லும் தகடங்கள் ஐவெழுதியி
யூரடிபுஷிதங்களாகையாலே தகடாஹாஸங்கள். உயரானவ
ஸுக்களாய்த் தோத்துகிற வராயடங்களுக்கு கவியியாசககமி
ல்லாதபோதுயிவை யகிசுங்களாதல் துஆங்களாதலாகவேண்
டுகையாலும் வுதிசிராதத்திலே காயட்காரணமாவதியஃ சொன்
னால் சதிபு ஸம்மாநிஷோஷம் வருகையாலும் விரிஷவூரூயில்
வுதிவிரெஷிதியஃ யயாசுடம் வுவுஷிதமாகையாலும் இங்க
னிசையாதபோது தெஹுசெஹுதகூரிகூரடி ஸுவிபாஹுஸூ
வமஹுவயத ஸுபுவுதிவிரெயந்தள் வருகையாலும் சில உப
வதிதாளே வரவசுத்தைக்கழித்துத் தங்கள் விபாஹுத்தை
வாயிக்கையாலும் கிரஹம். யயாஹுசதிஷாதிஷி பூரூபவரிஹா
ராயடபுவுதிதகையிசைந்து ஹொகவிஸுபிமாக காயட்காரணமா
வமில்லை யென்றால் வரபுவுதகூரிகுறும் வடியாதிதே. வெ
தகூலாஹிஷிராதத்தைக்கொண்டு வெதகூலதன்ஹையும் கழிக்கு
ம் வசுஹுவஹுமிஸுஹம். வெதகூலாஹியில் பூகாஸமன்
றிக்கையிருக்க வெதகூலபூகாஸமுண்டென்றுமிடம் ஸுஹுஜா
நங்களில் சூரபுவுதயங்களிலும் கிரஹிவதஹுதகூரிகளிலும் கா
ணலாம். பூகிரஹஜஹுதமும் ஹொஸுஸாநி ஜீவாவஸவிஸுஷத்
தாலேயாதல் ஸவட்கூலாஹி ஸவெட்கூலாஸகஹு விஸுஷத்தா
லேயாதல் வருகிறதாகையாலே எங்கும் வெதகூலஹுஹுமுண்
டு. இத்தாலே வஹிஷிதத கிரஹாஸாநிஷுஹுஹுமும் கிரஹம். வெ
ட்டிநாட்டின கொடிபு உய்யுமிடத்தில் கெஹுஹுஹுததாலே
கூலாஹுஹுஹுமாக் வேஹுஹு வெதகூலிஷாஹு வடிக்கும். ஸூ
வரஹிதஹுஹுஹுஹுஹு வாவகூலாஹுஹுஹு வாயிகுத்தாலே
கூடும். அதுஹொஹு தஹுவாஹிதஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
நீராஹிதஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஹிஷிக்கையாலே ஸநீரஹிஷிதஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
மாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
வஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
யாரணகாரணங்களாக யஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
நவமுண்டாமென்றதுவும் கிதூஹுஹுஹிஷித்தில் வாயமில்லாதா

[illegible]

வராகுஷமொன்றுமில்லை யென்கிற கொடியகிரை மி
 னாகரித்தோம். இவர்களுக்குத் தோன்றிண்டிகளான வளவர்களி
 ல் பூதகுஷபவியம்பி சொல்லவொன்றாதபடி. பூதகுஷப
 கொஷங்களிசண்டும் இயென்கிற சாஸ்திரிகளை கிரவங்கிளேரும்.
 அவன் சொல்லும்படி யென்னென்றில் வவட்டினைன்று மேலாம்
 படி வரிமுற்றினுண வாய்து சொன்னதே பூதாசாண்கம். இவன்
 க்குணமொ பூதகுஷபயட்டமொ வாமுதயட்டமொ வட்டயதிட்டமாவ
 மொடிகள சொன்னதுவும் விக்ஷவாஷபூ வரணமடவன்னாவினப
 டி வவட்டிக்குகமெ வாமததககாடுஷே யுடபிட்டு. அஹதிகம் ரா
 காரி என்று ஜாதுஜெயஜாதஸாநவமாய் தொத்துகிற கயட்டிரை
 த்தை வடிவடிமயாசுமவகொழிதளிலே நடத்தப்பார்த்தால் பூ
 வையுதிதளாலே வொன்றியும் கூட தாதுயாயிராநின்றது. இ
 வ்வயட்டம் தவநாஸஸநவடிவநவிரவதுகாமபாதுகம் வதுஷொழிவி
 திதட்டகம் தகம் சாஸ்திரிகாவிடும் : வாயுரவிவிவிரகாரகாம் ஸுமா
 வொதாவயாயட்டகி அதொகிரைவிரவாடுஷே விஸுமாவாஸுடிட்டகம்
 உதிராடிகளிலே ஸம்முதீதம் இப்படியால் ஸுபகரூ ஜாமரபூகீகிவி
 ஷயங்கரும் மதஸகூசாடிகளபோலே துழங்கவொன்றிநிதால்
 ஸமட்டொஷாடிவாநனகிககவொயட்ட பூவூதிதன் பண்ணையேண்டு
 வடுவிலே. ஐந்தாயட்டவூவாநனங்குமெல்லாம் ஸுபவூவாநனங்க
 ள் போலே வவிவாரிதாஸனியங்காய் நடக்கிறனவந்தனை. ரொ
 க்ஷமாவது வவட்டத்திலும் நடக்கிற ஸகூகாஸுரம் சரிய சிதூலிவி
 சிராவாயிகுசுரகூதாபநியோபுளளதென்பார்கள். இவர்கள் ஸ
 கத்தத்துக்கு ரெமமாதச சொன்ன வவட்டினையும் வவூவாஸுதது
 யுனாகிசைசைகாயும் வவட்டி ஸராவூராகும் ஸுமாவூஷாடிஸு
 ந்கள் போலே ஸுபட்டமாமாட்டமாமயாலும் மத்துள்ளார்க்குமி
 ப்போட்டமகூமாதமாலும் ஒன்று வவஸுரவிருயமாக சாசா
 கங்களை பூவூதிதனில் ஒன்றிலே தாதுயட்டமென்கைக்கு மியா
 கமில்லாமையாலுமிவைத்துக்கெல்லாம் ஸுராதிகளை ரெமமாயி
 த்தனை இவர்கள் வதுஷொழிவிதீட்டகூகூகூமென்றதுவிரைவாவ
 னம் ஒரு ஷொடிகளிலே வதூயும் ஷொஷாநாடிகளிலே வதூயு
 மிப்படி உமயாகாரயொமத்தாலே வடிவதூயும் ஸுயுகிரிதூஷ
 ஷத்துக்களில் காட்டில் வேறுபட்டிருக்கையாலே வடிவூதிசு

ணமாயும் பூதநாடிவிடமானவனும் வகுஇவகாரத்தாலே கொ
 மிதகூடியமும் கூடும். ஸவத்பூகாரஸகூமாதல் டெஸாடிஹை
 உகிரபெஷஸடிஸாதிசகூமாதல் ஸகூஸகூத்யஹாஹாவமாதல்
 கொள்ளும்பகூங்கருக்கன்றே விநொயமுள்ளது. இப்படி சூ
 காரஹைத்தாலே உகூடிகளை யிசைநதால் டெஜதஜ்சால்லும்
 ஸவதும்பூவாழும் வாராது கிரவாவமுமான சமாவத்து
 க்கு சில ஹைதூக்கள உதூகங்கனாம்போது அந்த ஹைதூக்கரு
 க்கு கிவிஷயகூம் பூஸந்திகையாலும் ஒரு ஹைதூவாலே வரும்
 வைத்துக்கொள்ளு விதாரம் வெண்டுகையாலும் வவவதிதன்னு
 லே விதாரகிரபெஷபாக ஸதவவகிரவாவமுமான சமாவத்துக்
 கு விதாரம் உடாமையாலும் பூமஹாவமென்றும் பூயஸாஹா
 வமென்றும் விசுதிதமான சமாவம் கித்யுமாயாலே ஸவதஹாவ
 ங்களும் எப்போதும் ஸாவாவமு ஸவதளாகையாலே இவைத்துக்
 கு ஸதகூத்யகாரகூவிடமன் டெஜெனில் ஹாவாஹாவவமாயா
 யாதல் கிவிசுதிதமான ஸவதஹாவத்துக்கு ஹைதூகூபெண
 கிரவாவமுமாய். வஸஹாவவத்துத்தாலே வரும் கிரவ
 வாவகூம் காயதகூகாரணகூதிதருக்கு விநொயியன்னு. இப்படி
 யாலஹாவத்துக்கு யயாபூராணம் கிவதகூமும் உதூகூமும்
 உதூருத்துக்கு உதூவயிராதித்யமுங் கூடுகையாலே பூம
 ஹாவ பூயஸாஹாவவதித்யான ஹாவத்துக்கு ஸகூஸகூவி
 நொயியில். விவகூகூபெணில் ஸஹாவாவயாரணமும் தன்
 னுடைய கிவிசுதித்யான ஹாவஹாவவமாயிருப்பதேதே
 னுமொன்றாயும் கிரவாவமு கிரவாவம் கிவிஹாவமென்றபு
 போலேதால் மவனுக்கு ஸவதவிநொயமும்பூராணவிநொய
 மும்வரும். வகூவதகூகூகையாலே அப்போது கிவிஹாவமாய் நி
 ன்றதுக்குப்பின்பு ஸதூயொமாதல் ஸாவஹாவவதிதூகூமாத
 ல் கூடுமபடி யென்னென்றில் ஸகூதத்திலே பூராணவவதித
 ஸஹாவமான வஸவகூது வகூவதகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ
 சமாவகூத்யமாயாலே இவஸவகூவதகூ கிவிஹாவமாய் நின்று
 தில்லை. இவஹாவ காயதத்துக்கு ஸாவவமாயில் ஒன்றுக்கே
 ஸஹாவவிநொயகூங் கொண்டதாம். ஸாவவகூகூகூகூகூகூகூகூ
 முன்பு எப்படியிருக்குமென்று கேட்க இதினுடைய சமாவ

மிருக்குமென்றலட்சணத்ததைச் சொன்னால் கேட்டதுக்கென்ன உதரஞ்சொல்லித்தாமென்னில் உதராயகம்பவருவகாவதினுண்டாகி லன்றோ அதுக்கொருபடி சொல்லவேண்டுமது காயத்தினுடைய ஸ்ரகுவந்தான் காலத்திலில்லையென்று உதரதாப்யம்மாநை யாலே ப்ரஸுத்தோடு ஸம்மதம். டெவரத்தஸுரகுவந்தையினைத் து அவனெங்கே வகித்திருப்பென்று டெவரவெஷஸம்ஸயத்தை க்கேட்டவருக்கு டெவரத்தஸுரனடாகுலனனோ அவனிக்குகிறவி டங்கேழ்கவேண்டுமது அவனில்லையென்றுமாமென்றுமாய்ப்போலே வகுவகாவதிமேல் வடஸுரகுவந்தையினைத்து அத்தப்படிப்ப ட்ட ஸ்ரகவந்தையுடையதுமிருக்கிறதென்று கேட்டவனுக்கு அக்காலத்தில் காயகஸுரகுவமில்லாமையாலே ஸ்ரகுவவிசெஷ ப்ரஸுத்துக்கு அவகாலமில்லையென்று உதரஞ் சொல்லித்தாமத் து. இதரமேல் தவறுவது வடாதிதம்படாதி: என்ற வஸ்துவம் (மும் கிரஸா- ஸ்ரிகுடெசெ ஸ்ரிகு காவெகாயகஸுர என்னும்படித தில் ஸ்ரிகுஸாயக காயகஸுரகுவமாநில் வுதராதாம. டெவர காவகளில் விவிதிஷயஸாயகஸுரமாம். ஸ்ரகுவாகிரிசுமாயி ல் ஸ்ரகுவம் ஸுதாமாயி யென்னெனில் டெவரகாவஸம்ஸயாதி ரகுவமாந ஸ்ரிகுஸாயகமும் வஸுவுக்கு ஸுதாவதி, டெவரெஷ்ண மானகாவலே இஃஸுரவய வுதெனமலாம். ஸம்வஸாத்ரநாபெஷ்ண டிகளில்லாமையாலே அவஸுரகிஷெஷமும் வாராது. ஸுதகா காரங்கள் தன்னியும் ஸுதகிவி துவுகவஸுரவாஸவியகதாத யயாஸுரகம் விசெஷணவிசெஷ்யமாவகிகா சாஸ்திரிகாதிதருங் கொள்ளாநின்றார்கள். இங்ஙனங் கொள்ளாதபோது ஸவகமும துதும்- கதிவகவத்யமென்றப்போலே சொல்லும் துதாதிவிசெ ஷணவியதது மதியில்லை. வஸுவுக்கு டெவரகாவவிசெஷயகரினுண் டானசமாவஸம்ஸயாஹாவமாநுல்ஸம்ஸயாதருக்குடெவரகாவங்க ளிற் சொல்லுகிற ஸமாவமென்றதக்கடவியதது. ஸகிரிசுதமாவ வாகிகுக்கு ஸமாவநாநாநிசும, மாவாஹாஹாவவாகிகுக்குக் கு தலீசுமிஸுமாவமாந மாவாஹாபாயிருக்குமென்றுயயாஸுரகத் தங்கண்டுக்கொண்டது. இதரமேல் ஸுதகாவதவஸுதெனசு காரண ஹெஷதத: 1 தாஹுதகாவதவஸுதெனசு காரணம் தகஸதத: 1 உதரா டிக வுங்களும கிரஸுங்களு இத்ததைகண மகாவதவஸுதெனசு காரணம் வஸுதிததத:

காணாமல் விடவதெனக் காரணம் தலித்தாக: என்று வர்ப்பது. கரையாமாய்த்தொத்தினது. உலவதற்குமுன்னே ஸ்தூயிருக்குமாகி ல் உதூதிக்கும் உதூரகங்களுக்குமிரு புய்யொஜ்ஜமில்லையாம். முன்பு ஸ்தூயிருக்குமாகி ல் உதூய்யுடும் உதூயிருக்குமாப் போலே பிறநதாலும் முன்பு பெரலே ஸ்தூயிருக்க வேண்டி ஸகபால் காரணவெய்யுய்யுடி டொஷ்யோஜாதமாமென்றில் புலுவி திது ஸ்தூயிருக்க ஸலஸூலிஸொஷங்கொமஹுக்ங்கொகையா லே ஸ்ரண ராஜி ஸர மது முண்டு. ஸலவெலுதள்தன்னில் புலுவல்ஸகஸகவிசுஸுதத்தில் மகியெனென்றில் புலுவல்ஸதது க்ரு ஹெதுவஸத்தாலை ஸகமும் பின்பு ஹெகஸூலவஸத்தாலே ஸகமும் வரக்காண்கையாலே தண்டபடிதொள்ளுவாக்கு வி ரொயம்ல்லை. கண்டபடி யாய்லலையொபார்க்கே விரொயமுள் ளது. ஸஸ்தூஸதூமபடி யான் விருலெங்குக்குத்தாஜாத்லெகொ ண்டால் புரமஸத்தாலை தான தனக்குத்ரககமென்கிம டெஷெலவாடிமாதொவென்றில் காலஹெகத்தாலே யொன்றுக்கு ஸகாஸகங்கொ பருவக விருலென்று, புலுவல்ஸகாஸகவரி தூமத்தில ஸுரபுவபரிதூமபடி. அந்த வரிதூகியாதொ டுரியில் ஸஸ்தூஸவவெலுதலானில் ஸகமுண்டாகதொ வென்றி ல் புலுவல்ஸகாஸகமென்கிம யகல் தலத்தொருகாவுத்திலும் வி டாமொயாலே ஸுரபுவதூமமுள் லை. ஸகாஸகவிரொயமுடி ல்லை. ஸகாஸகங்கொ யகல்ங்கொலுல்ஸுரபுவமெதாவெதென்றில் அதுபுரிப்பது பபாபட ஸகாஸகங்கொலுல் ஸுரபுமென்று ரொ கபுஷிப 1 வரெரியாமஸகபகல்த்துக்கு புலுவல்ஸகாஸகங்கொ ல் விரொயகஸூலாஜிகொ வாராதொ அததை ஸகஸூலுக்ஷணமென்ற ல் அதுகக்த ருபுவதூமபுதூதல் புரவதூமாதலாம்போது வரிதூஜூஸகமும புரவதூஸகமும கூடாதபடியாய் அக்கட் டலையிலே ஸகல்முமதிலக்யாமாம். ஸகிலக்யதீயகத்தலிட டி ஸகலவருவக விருலுமாலுல் பிறந்தாலும் ஸகிலக்யதீயமாயுதீ திவெய்யுய்யு்வாராதொவென்றில் ஸகத்துக்குபுலுவல்ஸகமா வது புலுவல்ஸகாஸகதீவிருலுயகல்புரக்யொதிகம் ஸகமாவது புரோஜாணிககம். இப்படி யபாடிஸகம் கொண்டால் ஸுலகி வகாஹாஜிகாலே விரொயகஸூலாஜிகொ வாராது. உதூஸமா

கில் வலு தன்னுலே பிறக்கிறதாகில் வலுவல்லியும் வதால் பிற
க்கவேண்டா. ஐயாவகைத்திலே ஐயாதவிரையமும் வரும்.
வாதத்தாலே பிறக்கிறதென்றால் வாகவிரைத்தாலே யெல்லா
மெல்லாதில் நின்றம பிறக்கவேண்டாவோ யிரண்டாலும் பிற
க்கிறதென்றால் "போன்று கொழும் வாராதோடுவென்றில் வாக
தாதம் காரணகியாகிமென்றொரு யுத்தி கொண்டுமாய்விப்படி
புலமம் வரும். ஐயவயுதிசைக ஐயத்தியதகார விவொழி
பீமான் வலுவயுக்கு காரணகம் கொல்லு கை நாலும் வாலுலம்
வயங்கள்ளா காரணங்கொல்லாம பட்டி காய்க்குதப் பண்
லுவாகயாலுமொரு கொழும் வாராதம். காரணகமெ
ன்றுகொண்டு சூதாய்க்கும் திரவணாய்க்குதாய்க் குழிக்கப்
பார்த்தால் தெவொத்திதண்ட திரவணம் 2 தெவகாரணக
மாய் திரவணங்கொண்டு தெவகாரணகம் காரணமாயால் அ
வைத்தை தெவொதிக்கம் உவாசகம் மானைத்திரவீரவேண்டா
வோ வென்றில் இது உதொதரம் 1 திரவகியும் தெவொத்திகா
ரணமென்று உதொதரத்தாலே ஸாரதொதரவயுதொதரம் மண்டல
லானால் விவொத்திதொதரத்தாலே உதொதரம். தெவொ
த்தியில் வாககிவகிவாரணாக்கும் காரணகத்தியவயுதிசை
கியவவித்யுதொதரவித்யுதொதரமாயால் இவைத்தில் ஸாரமொதொ
ண்டொன்றைத் தள்ளுவிரவில்லை. வாகம் வவக்காரணகமவ
தம் திரவகிகா காரணவிவொத்தியதங்கொயிருந்தமென்று இ
வ்வளவிலே விவொதம் இப்படியே வாககாரணகமவயுதொதரம்
கொல்லுலமந்திவி: 1 வவ்வயலுதொதரத்திரவதொதரவலிவி: 1
என்று சிலர் கொள்ளுதுயித்தாலே உதொதரம் 1
காய்த்துக்கு காரணகமொன்று வவ்வயலுதொதரம் கொண்டு
மென்னை கையுதொதரவித்யுதொதரம் காரணகத்தொதரவயுதொதரம்
வயமும் காய்த்தை பத்த கியதவலுவக்காவிரும் வவ்வயமா
கப்போருதென்றபொது யுதொதரவித்யுதொதரம் வரும் மத்தும்
வித்யுதொதரவித்யுதொதரவித்யுதொதரம் துறமணாயிகாரணகிகளிலே க
ண்டுகொள்வது. உதொதரங்கள் வயித்யுதொதரம் வவ்வய
த்துக்குப்பொலே துறகம் கியதமாகவேண்டுமென்றுமதுவும் உ
தொதரவித்யுதொதரவததாலே வரிதொதரம். இவர்கள் வவ்வத்தை

[illegible]

மானமில்மேயமில்லையென்றும் மற்றோர்வாதநெறியிலையென்றும் வாதுபூண்டதானுமில்லாதென்றையும் பொருளுமில் தத்துவத்தினுணர்த்திசெயுமுமில்லையென்றும், வானவரும் மானவரும் மனமும் வெள்க வளம் பேசும் மதிக்கேடன் மத்திமத்தான்.

சிதம்பரகாசா தகவாநா மவஸவபுதொகாநா மவங்காளே ஸி
 ரஸங்கள். இது கொள்ளாதபோது, மூலம் மூலகவாஸிதிமே
 டிவா திவயக்யுதென்றவொண்ணாது. உலுபவம் மவதத்தாலேக
 ண்டவாகாந்தைஜாநாகாசமாக்கவமைபுமென்றுவாவவஞ்சொ
 ன்னதுவும் சிரஸம்ஸம். பூகிவஹவிபூகிவஹங்களில் ஸம்பூகிவ
 ஹஜாநத்துக்கே சுகாசமென்றுமதம் விவரீதம். அய்யம் ஸவபு
 தொசஸம்பூகிவஹமாகையாலுமிதுதன்னுடைய விவிரவமாய்
 ஒரு ஜாதாவின் படிமாயல்லது ஜாதம் விவிரவமையாலும் உமய
 சிரவபூஜாநாதாநுந்தைக்கொண்டு உமயாகாநாவஹவம் பண்
 ணை சக்யமன்று. விபூகிவஜாதம் வாயகமாகாதென்றுமிடம்
 ஸவபுவாஹிஸம்பூகிவஹம்- இப்படி கண்ட மூலம் மூலகங்களை
 கூதகூங்காளே வாயிடுகில் ராஜ்ஜிகதாயத்தாலே ஜாதம் தா
 னும் வாயிதமாம். சவநவவிவரவவாஹாயத்திற் பூ
 ஜாணமில்லையென்று வெகாசிகள் தாங்களை வாயிக்கையாலும்
 ஸம்வாசிகளையொழிய ஸம்வாதமென்றெருந் பூவியில்லாமையா
 லும் ஸம்வாசிகளைத்துடந்தால் வரஜாணசெஷமாயவைதானும்
 ஷ்டாஸ்தாஹிவிக்ஷுபூஸ்தாங்காயத் வஸாஜெஷம் வருகையாலும்
 வைபூக்யுஷ்மலல்லாமையாலும்வாஹாயத்திற் ஹண்பூஜாணமாக
 க்கூடாதென்றில்பூஜாநாதவரஜாணாநாதாநுந்தைக்கொள்ளுமளவி
 ல் மயாபூசகம் வரஜாணகதாஹிகர் கூடுகையாலும்வைத்தின்
 ஸம்வாதவிசெஷங்களாலே தொகத்திலுள்ள ஸவபுவெவியுமும்
 உவயம்மதாந தஜாஹிக்ஷுங்கூடுகையாலும்சதீஜ்யவரஜாணவை
 க்கதற்பியாமையாலும்பரிபூராஸ்யபூசாஸாஹிகளிலுங்கண்டவரஜா
 ணுவைக்கொண்டு மேலுள்ள வரிஜாணகூடுகைகள் கூடுகையா
 லும் அவைத்திலே சதீஜ்யவரஜாணமுதலாக ஸம்பெஷாசகஷ்ட
 கூடுகெ சொன்னதுவுமஹிஸம்யிஷ்யமல்லாமையாலும் சூவ்வா
 க்யுவிவமென்று சதீஜ்யவரஜாணுவைக்கொண்டாலும் ஸம்வாத
 டிசெஷிலே அவைத்துக்கு பூதூஷம் வருமென்று சாஸ்துவ
 விவிரவமாகையாலுமிக்கட்டையிலே சதீஜ்யபூதூஷமுதலாக
 வரிஜாணவரவெஷவந்தால் மூததமளகிசாநவபரிஜாணடிசெஷ
 டிலே வெஷியகூங் கூடுகையாலும் வாஹபூதூஷங்களும் தஜா
 ணாஹிகளும் பூதூஷபூஜாணவிவங்களாகக்குறையில்லை, சூதா

[illegible]

பொருள்: வெவ்வேறுபாட்டைப்பார்த்து என்ஹு ஹொகுக்கலாட்டெ
வெவ்வேறுபாட்டைப்பார்த்து மிராகரித்தார்.

உளக்கதையைப்பாற்றி யுள்ளத்தேறி யுலகத்தாருகத்தி
யெவ்வேறுபாட்டைப்பார்த்து, இளக்கவரிதாறிய கந்தருக்
கம் செந்தவெழில் மறையிச்செனுடனெம்மைக் கண்
டோம், வினக்கு கிரைபோல் மதிகளவேராய்வேறொ
ன்றியபாதே விளங்குமெனயினம்மின்ற, களக்கறுத்த
ன் கண்ணி ரெண்டுமழித்தோம், நாணுக்காகம்போல்கி
ருத்தியென்கதறுமாறே. (101)

உ.தி.கவிதாதி.கவிதாவிதா வெவ்வேறுபாட்டைப்பார்த்து

யெனது, அங்குமாயிகாரம் : 1

யெனது, அங்குமாயிகாரம் : 1

யெனது, அங்குமாயிகாரம் : 1

யெனது, அங்குமாயிகாரம் : 1

பொருளொன்றிலேதென்று பொதமொன்றுங் கொண்ட பொய்ய
ரைநாம், தெறுள்கொண்டு தீர்த்தபின் காணவொண்ணப் பொரு
ள் தேறினிற, மறுள்கொண்டு ருதுகறக்கும் சளத்திராந்திகன்
வண்ணிகைநாம், பிருள்கொண்ட பாற்றினெறென்றிகழ்ந்தோட
வியம்புவமே. (102)

பொருளொன்றிலேயென்ற யெனது, அங்குமாயிகாரம் : 1
விஷயமானபடியைக்கண்டு வாரணசுமுண்டென்னொரு பேரையி
ட்டு அது புகழுகுமுன்று. அதடியாகனந்த ஜாதகாரமே
தோற்றுகிறது. இதைக்கொண்டு வாரணசுபுத்தகை கதாதிக்கி
றோமென்றித ஹொங்குமாயிகாரம் : 1 இவன் வாரணசு
புத்தகைக்கொண்டவிடத்திலும் கவயவிண்ணொகைகளை கவயவகாரி
ன்று கழித்தான். வாரணசுக்கள் தனையும கவயவகாரி

65

[illegible]

ஸ்ரீ ஐதேவெஃ ஐதமாந வெதஃ ।

13 வெவஹிகமம்மரயிகாந: ॥

காண்கின்றவனில்லை காழ்ச்சியுங் கொண்டதுமுண்டலவ
தான், ஏன் கொண்டவவற்றிலவற்றிற் குணமு நீ
லையுமில்லை, சேன்கொண்டசூததியார் சோந்துமொ
ன்றெனநிர்க்குமென்ற, கொண்டகொண்ட கொற்றார
வைபாடிகள் குறையருவமே. (27)

முன்பு கழிந்த ஸனலிகள் முவாக்குச் சொன்ன டொஷம் த
ப்பலாமென்று பார்த்து ஜாதத்தோடொக்க வாமுயாபுமும் உ
தூக்கமும் ஜாத ஜெயங்கவிரண்டும் அவிடொஷாதகக்ஷணிகல
ஹமரவிவங்களாயிருக்கும். ஜாதாவொருவனுமே கஷிதனெ
ன்றும் வெவஹிகளை அநாகிரிக்குறும், இவன் கொண்ட க்ஷ
ணிக வரஜாணுக்கள் பூதூக்கங்கென் னுதானே யினைநதான்.
பாண்டஜமொழிலே பூதூக்கமென்றும்போது பாண்டமென்று
வரஜாமுடமாதவொன்றைக்கொண்டவன் பாண்டமென்கைக்கு மெ
தாவாத ஸாயெயமென்றதல் மெதையுடமென்றதலொரு யுட
மும் கொண்டதன். க்ஷணிகவூகக்ஷணிகமொஷங்குள் அவிடகூத்தி
லே நோத்தி பாண்டவிகூட்டிஷயமென்றுயிப்படி அவிடகூத்தி
லே இவைத்தோற்றித்தென்று வாய்க்கைக்கு அவிடகூட்டி பூராண
மாகமாட்டாது. விக்ஷொவலு அவிடவாஷவாஷவாஷவலு
என்றும் தவூராயுடவூரவாஷி வாமுயெகவிவாத: । வூரவ
தவிவதிலு கூம் வரிகூரதமவாத: ॥ என்றுஞ்சொல்லி வலிகூ
மு வாமுயாமும் கஷிதாகாவிஷயமென்று தாங்கள் கட்டுகையா
லே அமைவாயும் வரஜாமுடத்தாத் காட்டமாட்டாது. இப்படி. வி
கூட்டி பூராணமென்றென்றவனுக்கு விக்ஷவூரவூரவூர அவிட
கூட்டிமும் பூராணமாகவிரகில்லை. விக்ஷபூராண வாமுயாமு
ராதத்துக்கு கமெதகாஹூரபிஷாஷங்குள் வரும். விக்ஷவூரவூர
ஷவூரவாமெல்லாம் கஷிதவிஷயமென்றுயிவனுக்கு வாமுயாமு
வலிவாஷி விஷாயமுண்டாம். ஆகையால் வலிகூட்டி வலிவூராண
வாமுயாமுயூரிகாஷிகளுக்கு யிவனுக்கும் தாயும். இத்தாலே வாமு
யிட

[illegible]

தேவென்றில் இது ஸ்காலஸ்தைதையகாட்டிமத்தனைப்போக்
 வி சுகோஹஸ்தைதையகாட்டாது.சமெதகுகவிதாஸம் சொல்லும்
 யுருவஹாலிகாதுதாமமுதெகாஹுதாதிதாஸம் தித்யுஹகுகலகம்
 லாமெதெதாஸதாதுதவெஹுணாசு— சமெதகுகாதாஹிஹகாசகாசு
 தாவிச ககலகம்ஹவஎன்றுயதகிகிதஹவங்களில்சொன்னதுபு
 லஸத்துக்கும் விருகையாலே இத்தை சமெதகுகமெனனால்
 யிதங்குஹிசுமுண்டாகையாலேஹவமன்றிககேபோதல் இபு
 லஸத்தைததுஹமென்றுகொண்டபோது ஹவத்துக்கும்பாசாவ
 யிதன்னிக்கேபோம்பாடியாம— இப்பதிகளாலெல்லாபுராணங்க
 னையுமாறுபந்தால் சிலவஹுக்கங்கருகுகிததாமாதாமகொள்ளும
 ளலேயாகையாலே ஸரீராதிகளிலதிலையிலல்மெசொல்லுகைககா
 தவித்யுசஸுசஸுதாதித்யுஹுங்கனையிட்டு வைராமுப்பிதக்கும
 ளாலே சயுதாசுஸகுகத்யு சமெதகுகவையாழிய மாஸவாக்க
 டவதாஹல் யிவர்காசொல்லுகுத சஹிஸஸாயத்பந்தையிக்கிரபெ
 ஸங்கருக்குபுயொஹிஸலையாம். ஜாமரவபுரதாயக்காதல் த
 தகஸபிஸரீராதிகுந்தாதல் வேரொனானுலேமாஸவநலிரேயி
 வைத்தைதஸிப்பியாதேகெளளென்றாருவ ஹுக்கு ப பெலிக்க
 லேவென்டுவது, சஹிஸஸாதிவியாவது விஸஹாமஹாஹதாதா
 புரதிஷெயமாதல் வெதகாமரவபெதவிஸஹததபுரதிஷெய
 மாதலாகருஹுஎன்னென்னில் சூதாஹெஹுணிக்கஜாமரவபெ
 ன்றுதெசுளிகதவபுகருயியிதிஷெயஸாஸாஸாஸாஸாஸா
 தாதிக்களகூடாது. விதாஸததொடேசத்யவதுதி
 ஸகஸததாஸ சமெதகுகவெ விவிபவிஸஹாம ஸஹாதாஹுதாதி
 தாவிசகமாஸவிதாஸததாது சமெதகுகதாதிதாஸனால்பழை
 யஹவதகபுரிகுயையாலேஹவங்கனையும சிமெதகுக கற்றெ
 ன்ற புலஸிக்கும லவதமுமஹுணிக்கமென்றால் இஸைவானில்லை
 யென்றுப்பார்த்து நிகுமாயிருப்பதொரு தகமுண்டென்று
 சொன்னவிஹுஹெஹாஷிகதத்திலே சுயிஹிவெவ சகத சுஜ
 ம ஸாயி ஸகா ஸகாதகொஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு
 ஜஹ என்று தித்யுஹுஹுஹுஹுஹு முதலாகவெடுத்த ஸுஹவக்யுஞ்
 ஹவெஹவபதிகுஹமென்றுமிடம ஸவக்யுஞ். ஒரு தித்யுஹதை
 இஸைநததுவும ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

[illegible]

கொக்கமென்றதுவும் கண்ணமொழிகுழிந்தாலே கிரஹம் இவ
ர்களுடைய பன்னாயிரகராயதத விரதாராயத்துவதொழுக
ஸபாதுபு மதுகிவரிமாடுஷெதனும்பரிவாழிகளுமெல்லாமொரு
புராணத்தோடு துவக்கத்துநூலில்லாமாலைபோலே நிர்க்கும்.
நிலைநின்றதாகக்கண்டுக்கொள்வது இந்தவெஹாஷிகுதத்தைவெ
காயவையமெதுகெவிதடிபுரவி: என்று துடங்கி வகுக்காரர்
கிரவித்தார்.

கும்பிடுவாராரென்றுதேடுகின்றார்குணங்களைபும்தங்க
ளுக்குக்கூறுகின்றா்தம்படியைதமர்க்குரைத்துப்படிவி
குகின்றார், தமக்கினிமேல் வீடென்று சாதிக்கின்றார்,
தம்புடவையுடல்சூறித்துநெடுதென்கின்றார், சந்ததிக்
கித்தவம் பவிக்கத் தாம்போகின்றார், செம்படவாசெய்
கின்றகித்தகிப்பைசேவகப்பத்துடனே நாம் சிதைத்தி
ட்டோமே. (உக)

உதி+வாழ்கமே !

வெஹாஷிகுமொழிகாரொகாபுர: !

சுரீரதெவெகாஹமாவெத: !

கய பு ம ன ன ன ன ம ம ர யி க ர : !

வேதங்கள் மொளவிவிளங்க வியாசன் விரித்த நன்னூல்,
பாதங்களான பதினாரிசன் படிமறைத்து பேதங்களில்
லையென்றோர், பிறமப்பிச்சியம்புகின்ற போதங்கழிந்த
வண்புத்தர்மாட்டுடன் பூட்டுவமே. (உ)

வாசிஒன்றையும்கொண்டு வெஹாவையும் வொயவிஷ
யத்தையும் வாசியகங்களைபும வாசியிலேஹிதங்களுன்றயெ
காவிசாரணையுமிவனுடையஸூய்யுளில் கித்யொன்றுண்டு. மத்து
ள்ளவை கித்யமென்கிறவை வாஷிகெககெசரியையும் கிரவித்

மானவத்தாலும் ஸ்பஷ்டவ்யவெஷ்ட சூடாது. ப்ராணத்தினுடைய ப்ராணமும் பாஷாநாமம் என்கிறதாங்களுக்கிசைந்தார்கள்.

விஷயஸத்யகூலிணமானப்ராணஜாதத்திலேயாதல் தத்யாதத்திலேயாதல் ஹாஸியாலே யாரொலிதமென்றும் வக்ஷத்திலும் ஸ்ரஹத்தி : டையஸத்யகூலியஜ-ங்களைபும் ப்ரவக்ஷத்தினுடைய சியூகூலியஜ-ங்களைபும் தாங்களே சியூகூலிதங்களாய்க்கொள்ளுகையாலே ஒருபடியாலும் ஸ்பக்ஷஸூபதத்துக்கு ப்ராணஞ்சொல்லவீரநிலை. சிவீ-ஸெஷகூப்ரவக்ஷசியூகூலிகளுடைய சியூகூலிகளாலேவரவக்ஷஜாதப்ரவக்ஷஜாதாடிகள்ஸத்யவிஷயங்களாகையாலே அவைப்ராணங்களாய்விடும் ப்ராணங்கள் போலேதோத்தியவைவஸாயிதங்களாமென்றில் ஸூ-தியும்ப்ராணம்போலேதோத்திரசயாவாடிவாக்யுதன்னாலும் ஸூ-த்யவாடிவாக்யுதன்னாலும் வாயிசமாம். அதுக்குமேல்வேரொருவாயகமில்லை. ஷூஷிஸாஜீ, ஷூஷிதையாலே அதுகூப்ராணஞன் சொல்லில் இதுதந் வக்ஷத்தில்வேடித்தியுமகூலும். ஸ்பூதக வெடிவாக்யுத்துக்கு ஸூ-த்யவாடிவாக்யுத்தாலும் ப்ராணமில்லாதாப்போலே வேடித்துக்குமிதுவரும்! ஸவத்யுத்தாலே ஸத்யுலிபிக்குமின்கைககிஇவன்சொல்லும் ஷூஷித் நுகளிலொன்றும்ஸ்பக்ஷவரவக்ஷஸந்தமாகாது. தகூவெடிதங்களென்றுவகுத்த வெடிவாக்யுவிஸெஷங்களில்தோத்திய ஸத்யகூஜாதகூலிகள்ஸ்ரஹத்துக்கும் சியூவென்றும் சொல்லுகிறவனுக்கு இவை கொண்டு ப்ரவக்ஷத்தில்க்காட்டில் வேறுபாடுசொல்லவொண்ணாது. ஸவத்யகூலிகளை ப்ரவக்ஷம் தன்னிலும் சியூவென்கையாலே ப்ரவக்ஷத்துக்கும் ஸ்ரஹத்தில்க் காட்டில் பிறவுகூடாது. விஸிஷ்டமஹத்தில் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு சொன்ன கதூவவத்யு-ஹாஸியிலும் வரும். கெவஸ்ப்ரத்யக்ஷமாதல் உபவத்யுலிபித்யு-த்யுக்ஷமாதல் சிவீ-ஸெஷத்தைக்காட்டுமென்கை உபவக்ஷாடிவிருகம் மெடித்தில் சொன்ன ஸூ-த்யவாக்யு-விஸெஷத்யு-அவ்வோகட்டளைகளிலே கெவடித்தியும்சொல்லலாம ஸவ-மெடிசியூகூம் சொல்லுவவனுக்கு ப்ராணதகூவவாக்யு-ஸவத்யு-ஸவத்யு-ஸ்பக்ஷவரவக்ஷஸாயதகூலி

[illegible]

வழிதருவதென்பதாய்தவழிவாரமும் ஈழவாழ்வாரிசாதிக்கும் இ
 ஞானமணமாவதும் பூரணவிருந்தளாகையாலே இவை
 வாரணவழித்திலில்லாதவை. இப்படிஜீவாத விஷயத்திற்சொல்
 லும் திஷெயராலுங்களுக்குமபிஷயவ வஸெகண்டுகொள்வது. ய
 துயதிடமாவாடிமத்தக்குச் சொல்லும் கூதகடங்களுக்கு வ
 ரிணாணம் வணமதமத்திலேகண்டுக்கொள்வது. இப் படியால்
 பூமணஜாதியவிஜாதியவூதகமேபுனாகுமென்றது வஸபூர
 ணவிருந்த—சுயபாவதூதிபூரணாணங்களை யிசைந்தா லுமி
 வைபும் வடுவெட்டாததூபூகாரங்களாகையாலே திவிடசெஷ
 ததைக்காட்டமாட்டாது. பூரணங்களுள்ளும் வேண்டா லுயம்
 பூகாராதிவதாகுத்தாலே திவிடசெஷம்விதிக்குமென்றுமது ஸூனா
 வதாகுத்தால் ஸாயிக்கொண்ணாது. ஸூயம்பூகாரவிருமென்று
 வேறொரு பூரணத்தாலே ஸாயிக்கப்பாத்தால் அதுவிசிஷ்டமாகவ
 ல்லது காட்டாது. திவிடசெஷஸூயம்பூகாரவஸூவுக்கு சவிஷா
 திரொதறி தகூவிசுபகூரூபுரஸூபுரஸூபுரங்கள் சொல்லவழியில்லை.
 மெடிவசூதிதில் சூதாவரு வஹுயதவிசிஷ்டமுண்டா கையா
 லே சிலயதங்களுனுடைய திரொயாதத்தாலே சூதாவரு சவிசு
 பகூவிருந்தகாராபூரணாதிகளும் வடிக்கும். ஸரீராதிகளுக்கு
 ஜாதகூண்டாமையாலே இவை சூதாவன்னென்று பிரிக்கிறவி
 ளுக்கு திவிடசெஷஜாதகூரூதாவென்கை சுதூபவஹு மாகை
 யாலே ஜாதாவான வஹுயத்தே சூதாவென்றுக்கொள்ள வேணும்
 வஹுயத்திற்குமாதகூரூபகூரூபுரம் வஸவிதாசுத்துக்கு வார
 விருந்தகூபூரூபுரூபூரூபகூரூபகூரூபுரம் சொல்லும் சுதூர
 நங்களுக்கு பூதகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப
 விதிவேபாககூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப
 மகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப
 மதிதமாய்த்து. வஹுயத்தூதாவல்லாதபோது வஹுய வாரூப
 யிகாணுங் கொண்டு ஜீவபூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப
 விதிவத வணத்துக்குவாரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப
 யுமுள்ளது. ஸரீராதகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப
 தூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப
 வாரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூபகூரூப

ரதில்லை. திவிச்செஷ திவிச்சகர பூகாசாஜாஜாநாதிபமான பூ
 ஹம் சவிஷ்ணுதரமங்காளான சுஷுக்ரணங்காளிலே பூகிவலித்தை
 யாலே தரமஅச்சு னுக்குசெகெகைய உகைதடிஸ்ஸா-நாதிதர் போஸே
 மெஷங்கயும் விகாசங்கடும் விஷயஸ்ஸா-நங்கடும் பூகிவலித்தி
 தனவென்றிற வண்டதந்திபூரணமாஸகயாலே நாடிச்சுஷுதரத
 ஹம் । பூகிவலிதமான ஜீவனுக்கு செஷு-பூததரமாய்த் தலை
 க்கட்டிடம். ராயாவிஷ்ணுவிவாசவாடித்தில் பூஹததுக்கு சியூமலு
 தஜீவஸூ-நாதிதரைப் பண்ணுநிற ராபெயக்கு கவிஷ்ணுசும் டுஷ்ளி
 ஹம் । ராயாசேஷுதரமாய்-மாத பூயெயவலிசெஷாதிதாளே வி
 லிமாயைகயாலே சிவபூசுதராதிகளில் இஸ்ஸாஜாநாய-ஸ்ஸுஷிமெ
 துசாதிதாளேயென்று மிடம் பவலி-சவர-கிர்ஷ்ணாதிதாளே
 யாதிடலாம். சவதரமசெய்யில் ஸ்ரீரணுக்கு சுஜாநாதிதர்
 தோத்தினயிடம் சுலிதயராகுமாம். வர்ஷாநுஜமஹாய: கரொ
 துஷ்வவதவாஸா உதூராதிகளா ஸ்ரீரணுக்கு அதியாமைசொல்ல
 ளொண்ணது. இலவந்துக்கு மிதவிசெஷப வுதியிலே தாது
 ய-ம் । ராபெயயாக்கொண்டு வலெ-ஸ்ரீரணு ஜமஸூஷிபண்ணு
 ருளென்றும் ராபெயயாலே ஜீவநு கட்டுண்டுநிடக்கிருளென்றும்
 இஜீவனுக்கு ஸ்ரீரணு சுஜ-நாநாதிபமாக வஸயமெதுவென்றும்
 விஷ்ணுவிசெஷங்காளே செஷுஷெதுவென்றும் ஸூதூராதிகள்
 சொல்லுக்கையாலே விஷ்ணுதரமங்கர் திதூரமிநங்காளாயிவை
 யெல்லாம் பூகிவியததானாதிவிஷ்ணங்களாய் பூரணவாயபூ
 வஸமயந்து நிர்நெனவிவன்னன்றோ கொள்ளுகை பூரணிகர்க்கு
 பூரஹம் । இப்பூசுத்திலகூபூவிஷ்ணானவர்கள் முன்னிலார்க்குத்
 தக்கபடி பூஹாபெயதம் ஸிவாபெயதம் வாலுசெஷாபெயதம்
 இஸாடாபெயதம் ஸாவிஷ்ணுபெயதம் ஸாபெயதம் என்றப்போலே
 ரொல்லும் வாலுபவதுதமெஷங்கடில் பூரணாவபவதிவ்ஹ
 மாயிருப்பதொரு சிவ்வான பூசெயமுமில்லையென்று மிடமும்
 வெஷாநுஷிசெங்களாஜிவமவயம்வர்களுக்குவிருவங்களைன்றுமி
 டமும் ஸதகவிஷ்ணுபூசிகனிலே பதக்கச்சொன்னே இம்.

லே யொன்னையும் அவதூறுதியாமையாலும் அவன் தாழ்ந்தவனாகிய
வதித்த கடிவனாகவும் கட்டின னென்றும் மனிக்கக் காண்கையா
லும் கடித்தனை வவதினென்று கொள்ளவேண்டும். வதூறுதியா
யானதானும் தனனை வவதினென்று கொள்ளுன். வெவறாமூர
தின்வாழ்களை வுயரமமாக உவதெய்க்கிறவிவனுக்கு நாமதெய்க
திகள் கூடாமையாலே இவன் சொன்ன வாழ்த்துக்கு வுயர
னுமிதையவேண்டும். இவன் சொல்லுகிறவதூறு வுவதெய்க்கு
வதூறுதியாழி வுயர தகடாதுமனுமுண்டு. ஆகையால் இது
மே மொதலொக்காழிதகடாதுமனுமுண்டு சொல்லும் இவ
ன் வெவறாமூரனுக்கைக் கழிநகப்பார்க்குமதுக்கெல்லாம் வரி
தூறியிகாராநாநாங்களிலே சொன்னேம். வெவறாமூரனுக்கை
யை விட்டிவன் வதூறுதியாமையான். ஜீவாஜீவாஸு வதூறுதியாமையான்
நாமதெய்க்குநகன் வுயரதகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
ருப்போலே கட்டும். தகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
தெய்கள் பட்டதுபட வுயரதகடாதுமனுமுண்டு கைமேலே மனிக்
கிற தலைபரியொழிய வேறொரு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு. கடிவன்
வதூறுதியாமையான் வெவறாமூரனுக்கை

யொரு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு மனிகாழிகள் சொன்னவிடம்
வதூறுதியாமையான் வுயரதகடாதுமனுமுண்டு இது வெவறாமூரனுக்கை
வதூறுதியாமையான் பண்ணத்துடங்குகிறவனுக்கு விவரமாமையான் இவன்
மூலதகடாதுமனுமுண்டு ஓரகாரத்தாலே வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
ன்னுப்போலே கட்டினவையும் மூலதகடாதுமனுமுண்டு சொன்னதுவும
தூறுதியாமையான் வுயரதகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
தலைவத்தை யுயரதகடாதுமனுமுண்டு பதூறுதியாமையான் இதுகொண்
டு இவனை வுயரதகடாதுமனுமுண்டு ஓரகாரத்தாலே வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
க்குமிது சொல்லலாம். இவர்கள் கட்டின னென்றும் மனிக்கிறதூறுதியாமையான்
வுயரதகடாதுமனுமுண்டு கொண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
தூறுதியாமையான் வுயரதகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
ன்னி வுயரதகடாதுமனுமுண்டு பழத்திலே மறைத்துக் கொடுக்குமாப்போ
லே வுயரதகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
யொழிக்க கடிவனாகவும் வுயரதகடாதுமனுமுண்டு இது கொண்டு வுயர
தகடாதுமனுமுண்டு விவரதகடாதுமனுமுண்டு வுயரதகடாதுமனுமுண்டு
தூறுதியாமையான் இப்படிப்பட்ட கடிவனாகவும் வுயரதகடாதுமனுமுண்டு

[illegible]

யீவிரபுவரிணாஹங்கோயடையுமென்றுமிது பூதீக்ஷத்தாலே
கண்டதன்று. ஐதாநாவவாய்க்காக்காட்டுகிறோமென்றால்
ண்டவளையக் கொள்ளுமவனுக்கு ஐதாநாவமுள்ளது. ஐ
கெசகமதுதங்கரிலே சகியதாநாவரிணாஹங்கண்டிலோமோவெ
ன்றிலதுவுங்கண்டவளையிலேநிதுத்துமத்தனை—இதுகொண்டுகா
ணாநகிடங்கரிலே கட்டப்பார்த்தால் சகிபுஸம்மவரும். பூ
சூகியொன்றொருபூவுமேயெல்லாமதுதங்களுமாய் வரிணமிக்கி
றநென்று வெவிகர்க்கும் வெவாவமஸிஸாவூதிகளுங்கொண்
டி லர்க்கொவென்றிலதுவும் பூசகிபுராணாஸுத்தாலே சியத
சூலஸமாவபரிணாஹமாக்கொண்டதத்தனை. அப்படியிவனும்
கொள்ளிவிதுக்கும் விநொயுதொல்லோம். உலுஸுதன்னைச
மதுபூமிமவிஷுகிளன்றாப்போலே சொல்லுதகந்தி சிபாநபான
சாவுத்தை இவர்கள் சணுஸுரபுவமென்றது நிறுமையாலேயாத
லவவடவூரவியாபிருக்கசெயதே சூகாரம் போலே ஸூதாநிக
ளாலேயாதலாநுல்லுபூசிவநாணுக்களாலும் அவைத் தின்
பயடாயங்காளும் சாவவூவஹாமெல்லாம் நடக்கலாயி ருக்க
வேறுபூவுத்தாதகாப்பிக்கவேண்டுவதில்லை. வெவிகர்க்கு வெவ
ங்களும் வெவொபவூஹணங்களும் காவதகவேறுபடக்காட்டி
கையாலே க்ஷதாநாஸவமில்லை. சூராஸுரனுக்கு சஹடீகாம
த்தாலே சூகாஹங்கொள்ளப்பார்க்குதது சூராஹாமாம். ஜெ
காயிகுணத்தில்காவவிஷயமாஷுத்துக்குமிவ்வளவிலே தாபுய
ம். இத்தகங்கொண்டு வவடசாஸுவிருமிக காவாவஹமப்ப
ண்ணவொண்ணது. சூராஸுரத்தகிதூமாயதஹபூசெசுமாய்
வவடவூரவியாய் நிர்க்குமென்றவிடம் சூகாஸாதுதூதிரூபி
விருமாயகயாலுமிதுக்குச் சொல்லும் தகடீகாமாஹங்களுக்கு
வூசூதிரசொல்லவொண்ணாமையாலும் சகாநாஸியம் இவ்வாறு
பூவுங்களுக்கும் பயடாயங்களுக்கும் மொகாமொகந் கொண்டு
வூசூதிர ஸூகாஹாஸி ஸூசூதிர அகாஸிஅஸூசூதிரதவூஸூசூதிர
அவதவூஸூசூதிரஅவதவூஸூசூதிரஅவதவூஸூசூதிரஅவதவூஸூசூதிர
ன்று ஸவடத்திலும் ஸவதமாதிகட்டினவிதூரபூதிகன்சொல்லும்
பகாஹொபியாபிசைந்துமிஸை தன்னோடேயத்தைக்கலந்தும் த
விந்தும் ஸககொபியோடும் ஸககொபியோடும் ஸககொபியோ

[illegible]

[illegible]

நீத்தாடிகள் சொன்ன ஹோமோபாக்ஷித் துக்கும் வெக்டரிசுமாய
த்தாலே திராவிடமண்டாம்.

[illegible][illegible]

இஹோரெக்ஷபகம் ஸ்ரஹஸ்தாபகத்திலும்காட்டிலும்வாவி
யானென்று வெடிய-ஹம்முஹத்திலே யருளிச்செய்தார். ஒன்றெ
னவும் பல்வெனவும் தோத்துகின்ற வுலகெல்லீழுருபிறமந்
தானேயாக்கு

நன்றெனவும் திருநாவும் பிறித்தெல்லாம், நன்ற
ன்மு திதன்னை யெனகவின்றார், கன்றுமவர் பாவுமவ
ருநின்றே, கன்றுகிப் பகவாடி விளரவண்ணம், இ
ன்றுமறை மாட்டுக்கோரியை பகவா, வெகர்ந்து யரிந்து
டலு மியம்பினோமே. உள

உதிகவிதாவி-கவிஹஸ்ய வெடிஹாஅய-ஹம்முஹத்திலே

வர 8 த ம ம ம

வாஸுநாதிதமந்தரயிகாரஸ்யவெடிய : 1

ஸ்ரீதெவெடிஹம்முஹத்திலே : 1

வர வெயாசுரணமந்தரயிகார : 1

சாயாமறைகளில் சத்தநெதெரிந்துட சாத்துதலால், தா
யாரிவரென்று தோன்றித்தெ பல்முதுகளால், மாயா
மதமும் மருதினவாதும் படித்தமும்சேர், வெயாகா
ணர் சொல்லும் மருமாத்தன்ன் மாதுவமே. உயி

வனலி தெஜ த கிராகுரணகூர்த்திலே ஸ்ரஹவியத-ஹ்ம
ஹாடிங்களை நிகுகரித்தோம். வெடிவாடிஹம்முஹத்திலே
விபரிதஞ்சொன்ன விவர்களைப்போலே வெடிய மிவ-ஹ்மணவா
வாணலவ் தாசயக்கொண்டு வவ-ஹ்மம் ஸ்ரஹ ஹத்திலுமைய
விவத-ஹ்மாதல் வரிணாமாதலென்றுசொல்லுமவர்களை சி-லிக்
கீரேம்.

நகரவியாபிவ்யாகரணங்களில் சிலவிருபவ்யாகரணங்களுண்டுண்டு
சொல்லுகக்குப் பரணமில்லை உண்டானாலும் சந்திரசூரியன்
நாதி சந்திரசூரியன் நாகரணமியை ! ஜகத்காலவ்யாகரணமியை
நகரவியாகரணமியை ! என்று சொல்லச்செய்தே லாகரணம் நாகரணமியை
வரவரணங்களில் விருபவியாகரணம்பண்ணும். குருதி
லே மியாகரணங்கண்டு கொள்வது.

கலகத்தில் கலங்கிவருங் காணிக்கெல்லாங், கண்ணாறு
சந்திரவழி கட்டுவார்போல், உலகத்தில் மறைசேர்ந்த
வுரைகடன்னால்; ஒருபிறையுஞ் சேருமதுபகரித்தார்,
பலகத்தும் பவுத்தர்முதலானபண்டைப், பகல்க்கள்ள
ர் ப்பகட்டழிக்கப் பும் பொய்யாம், சிலகத்து சித்தா
ந்தமயிடுல்லாச், சிரிவிரிவி மயங்காமல் ச்சேமித்தோ
மே உரு

ஐதி கவிதாதிருவிவ்யாகரணம் வெவரணவாயுடைய குருதி

வரததமம்மெ வெவரணமம்மாயிகாரணமாயுடைய !

சூரததவெவரணமாயிகாரணமாயுடைய !

வர வெவரணமம்மாயிகாரணமாயுடைய !

கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால், ப
ண்டுள தானமறைக்குப் பழமையை மாத்துதலால்,
கொண்டதுரிசனைக் கொள்ளாவலகியன்று கூறுத
லால், கண்டகூறும் நின்ற காணாதர் வாத்தங் கழித்துவ
மே ஈய

கருதி வெவரணமம்மாயிகாரணமாயுடைய கருதிதங்களைபும்.
தகவரணமம்மாயிகாரணமாயுடைய கருதிதங்களைபும் கிராகரித்தவளவி
லே வரவரணமம்மாயிகாரணமாயுடைய வெவரணமம்மாயிகாரணமாயுடைய
ம் புகுதுதகளை மில்லையென்றும் புகுதுதகளைமில்லையென்றும்

த்தைசிலரகட்டுமதும் ஐஹியலாஸ்யபு.கிவடிபாலே.கிரஹ.அ
 ப்படியே ஸப்யகீ.விவடி.வழிமாணாபிகளஞ்சுக்கும் தந்தாமாஸ்ய
 ன்களோடேபடலாஸ்யமாக்ககட்டின ஸ்வவாய்கித்யுமாய்லகமாய்
 ஸவ-ஸாஸ்யிகளுடையவும் ஸாஸ்யமாய்நிற்கிறதென்பார்கள்இ
 துக்குஸாஸ்யிவ ஸூக்களோடும்பெருகாறங்களோடும்ஸாஸ்யாஹ
 னங்கொள்ளில் சதவெஸுவருமென்று ஹயப்பட்டுத்தாங்களே இ
 துக்கொன்றோடும் ஸாஸ்யமில்லையென்றுஹ ஹவத்தாலே ஸவ-
 த்தோடும் ஸிரிஷ்டவ்யவஹாஸவிஷயமென்றும் சொல்லுவார்கள்
 இப்படியானால் ஸ்வவாயமென்றொன்றை ஸவிக்ஷகவிஷயமென்று
 நல் சதாபி.கிவி-கூஹ கவிஷயமென்றுதல் கித்யாநுபெயமென்று
 தல்சொல்லிஇதுக்கு ஸ்வஹவிரெஷித்தையுங்கட்டிமதில்க் காட்டி-
 ல்ஸாபு.கிவஹங்களானசூயாஸ்யிகளுக்கொருஹ ஹவத்தாலே
 விரிஷ்டபு.க்யவிஷயகூ.கொள்ளுகை உவிதம் யி-கூஹ.காதொவாஸ
 யடி-கூஹ.காயென்றுங்கணக்கிலே காணாதஸ்வவாயத்துக்குக்கட்டு
 மஹிஷாலைக்கண்டவிவைத்திலேகட்டபூபாஸவ-காஹஸாஸ்ய
 கித்யுமென்பார்க்கு கித்யுமான ஸ்வவாயத்துக்கு காஹஸாஸ்யமி
 லலை யெனறவொண்ணது. அதுகொண்டால் ஸவெஸுவரும். வ
 டாபிகளுக்கு காவத்தோடே ஸாஸ்யமாய் தசுமாணாபிகளுக்கு
 காவஸாஸ்யு.கூ.வ்யாபாசகாவஸாஸ்யமாபப்போலே ஸ்வவாய
 த்துக்கு ஸ்வவாயியாஸாஸ்யமென்று மதுவும் ஸ்வவாயிகளோ
 டே ஹதஸாஸ்யமென்றுமாப்போலே காலத்தோடும் ஹத
 ஸாஸ்யமென்னலாகையாலே கிரஹம் : ஸ்வவாயத்துக்கு ஸவ-கா
 ஹஸாஸ்யங் கொண்டால் ஸ்வவாயிகளெல்லாம் கித்யுங்களாகபு
 ஸாமியாதோவென்றில் இது ஸ்வவெஷாநுஹமாம். காவத்திற்
 கும் காவமாணவிரெஷிங்களுக்கும் கித்யுஸாஸ்யங் கொள்ளுகை
 யாலேஸ்வவாய்ஸவ-காஹஸாஸ்யியாகையால்த் தான் சொன்னவ
 திபு.ஸம்மம் தனக்கே வரும். கித்யுபூவாஹாங்களோடே ஸ்வ
 வாயம் கித்யுஸாஸ்யமாயிருக்க பூவாஹாஸாபிகளுக்கு தசு
 பூவாஸாஸ்யத்தை சகித்தியமாகத்தானுங் கொள்ளாதே காவ
 ஸாஹவாஹதத்தாலே யாதல் பூபாஸாஹகித்யுத்தாலே யாதல்
 ஸ்வவாயத்துக்கு கித்யுங் கொள்ளும்போது பூவாஹவபூபு
 ஸாஹவங்களுக்கும் கித்யுஸா பூபாஸாமிக்கும். காலத்துக்குப்போ

லேபுதலாயினாளுஞ் சூதாசனத்தையுமென்றிப்போதினிலே ஐயுடைய
 ஐயவாயம் பிறத்தென்றிவழிவெய்தொகை தீயவழியை நகருக்கு
 விசுவாசம். சித்யமாய் வலித்துக்கும் வசமான ஐயவாயமொரு
 காலவிசேஷத்திலே ஒன்றுக்கொன்றை விசுவாசமாகுநிறத்தென்
 னைக்கு தனக்கே சியாசகவங் கூடாமையாலே சித்யமூனமுணிக
 னுக்குப்போலே வலித்துக்கும் சித்யம் பூண்டிக்கும். விசுவ
 ஐயவிசுவாசமுபவவழிவழிவதாலே சியாசத் சொல்லும்போ
 து ஐயவாயஜாமலவதாமாயுமாம். சித்யசித்யதாசனவாய
 வாதத்திலுமொன்றாயாமாகவும் ஒன்றாயெயமாகவும் வடிதமாம்
 கைக்கு ஐயவாயவழிவாதம் சியாசகமாகமாட்டாமையாலே பூ
 யாசாயவழிவவழிவெவ்வுயிர்களுக்கொன்றை உயிதம் || காய-
 ன்களுக்கு காரணவாயமாதல்வதாவாயமாதல் ஜதமென்றும
 ஐயவாயத்துக்கும் ஐயவாயமில்லாமையாலே ஜதமில்லையென்று
 ன் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஜதஸாயம்மான ஐயவாயத்துக்கு க
 தாசினம் கொண்டால் காய-ந்களுக்காசினம் கொள்ளவிரதில்
 லையாம். இதுகாயத்துக்கு இப் பாது ஜதமுண்டாயித்தென்றி
 லவ-வாசனவநீக்கவழிவவாயவிசுவாசமுமாம். சித்யமாய் நிற்
 கிற ஐயவாயம் காய-ந்களடவெவர அனைத்தின் ஜதமென்றுபே
 ர்பெத்திருக்குமென்றில் இப்படிக்கொரு பூதகாசினமுப
 ரணமில்லாமையாலே வாதசிவ-வாதாசினவழிவவிசுவாசமே க
 ய-ந்களுக்கு யவவொகம் ஜதமென்றுசொள்ளவாசனமுபஇப்படி
 கொள்ளாதபோது ஜதாய-மான காரணங்களுக்கு வெவ்யமாயும்
 வரும். காரணங்களுதீயின்றுடைய உத்யய-மாக வருகிறன
 வென்று காய-த்தினுடைய உத்யய-மாக வென்றதுவுமாயவ
 னன; உத்யயின் வாதவதையாதல் கலியதயாதயாதல் விளை
 கமாட்டாதத்தை உத்யய-மென்கை சிய-வாதாசினமாம்.
 காய-ந்கள் காரணங்களொன்றும்போது கண்ட-ந்களுக்குமேல்
 ஐயவாயமென்றொரு உத்யகட்டவெண்ணெயில்லே. உத்யிக்கு உத்ய
 கொண்டால் வதவெவ்வுயிர்களுமென்றும் தக-புறம்வாதசிவ வாத
 தாசினமுபவதாலே சிய-ந்சித்யமானவாயத்துக்கும் விசுவ
 ஐயவிசுவாசவாதத்தினை சிப்பித்துக்கொண்டுகாரண துலாவங்கள்
 ன்களாகிறனவென்று சிலவாசனவெவ்வுயிர்களுக்கொன்றும் விசுவாச

[illegible]

[illegible][illegible]

தாயுஜாபொயயுத வெகொவகாசமாக ஸமுதரித்ததென்றில்
 துயயலிவாசமென்றிற் விஷாஸாதத்தை சிவவிக்கிரேமல்லோம்
 மனதனுடைய ப்ரஹ்மத்தை உபஹ்விப்பதும் செய்யோம் வெக
 விரொயமுள்ளபோது ப்ரஜாவதி பஸுபதி ஸுஹஸ்திகருடைய
 வாக்யங்களை வெகாவிஸுமிமாக சிவதரித்தலானவை சிவதரித்தவு
 ம் ப்ரஹ்மபெண்ணவாசமுள்ள ப்ரஹ்மங்களில் விரொயயிக
 ரணதூயத்தாலும் துயயலிவாச தாதுயாஸுதிலாசஸுதென்
 று சிவவிக்கையாலும் ப்ரஹ்மதாரத்தைக் கழிக்கையாலும் ப்ர
 யாததா துயயலிவிரொயமுள்ளபோது வெகாசதஸாலுத்தைப்போ
 லே ப்ரஹ்மமாக உபெகித்தவும் ப்ரஹ்மமானப்போலேயிங்கு
 ஸவதருகுங்குளையும் ஸீமீதாயலிஷயமாக யோஜிப்புதல் சி
 வதரித்தவறிதான வககெய்களை உபெகிப்புதல் வெகொஷி
 கொகவஸு வுவெகெயிலே தாசபயதமென்று வணித்திறவர்ப
 டியாகில் வெகொஷிகின் தன்னிப்போலே சிஸுஷிமாக உபெகி
 ப்புமல் செய்து உபவஹம் 1 கொகித்துக்கு வாககாசமல்லா
 மையாலே ப்ரஹ்மணாதிவகாயலிவெகெய உபெகித்து மன
 தனு வெகொஷிகொகித்த உபஜீவித்துப் போகிறெனென்கைக்
 கொரு ப்ரஹ்மணமில்லை. வுதூகாசுதிகாதயஸுபகாயதா உதூதி
 வுதூகங்களிலே ப்ரஹ்மமான வகாயலித்தை வெகொஷிதாஸா
 ரண ஸிஷிர்கள் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள்.
 என்று நினைத்தானாக வமையும். குமரத்தை கதாராவதரிதாது
 தமென்றும் வாயுபுதூககாசிகளையும் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு
 வெகொஷிகரோடு சிஸுஷிஸாவாசமில்லை. விவாசம்பண்ணத்த
 விராத பின்பு யயாப்ரஹ்ம ஸவதவகாயலிவெகெயும் பண்ண
 வமையும்ப்படி கொண்டன்றோ துயய தன்னில் மஹிஷாசுப
 தாதி கெகெபுபுதுதி வருகிறது. வெகொஷிகாசுபெயிலே
 வெகாஸாவஸிதாஸாங்குளில் சொன்ன வகித்தகளுள்ளவையு
 ம் ஸாவஸிதாசுதிகாதுயயத்தாலே சொயித்துக்கொள்வது. ஆ
 னபின்பு துயயஸாலுங்களில் கஸகாசாவகெயை மஹிஷெயாத
 ல் விஸுமிஸாவதிதூதமாதல் கதாராவதரிதாதுகாசமாதல்
 பண்ணி வகதாஸவிஷாஸாச ஸாவதிக்கொள்ளலாம். இங்ஙன
 ம் கொண்டாலல்லது விஷாஸாசவரிதானெதே பண்ணுகிற ப

[illegible]

பாம். உபகாசங்கொல்லாம் வக்பூதஜீவாங்குளிகளிலே கொல்
பதின ஸூரஸூரமலமிகமாக பூகிபுரத்தோம்.

கண்கடல்போ லொருநீராஞ் சூத்திரத்தைக்,
கவந்தனைபு மிருகுவையும்போல் கண்டு, நினைவுடனே
நிலைத்தரும மிகழ்ந்து நிர்க்கும் நீசர்நிலை நிலைநா
வண்ணமெண்ணி, வினைபரவுசெய்மிநியார் வேதநூ
லை, வேதாந்ததானுடனே விரகால்கோத்த, முனை
யுடைய முழுமுகினம் முனிவர்கொன்ன, மொழிவழி
யேவழியென்று முயன்றிட்டோமே. ௩௫

உதி+வாஜதமம்

திரீஸூரஜீவாங்குளிகளாகையிகள வுபகம் : 1

புருஷதேவஜாஹ்நஹபெஸிகாயதரீ:

ஐய திரீஸூரஸூரவ்யகிராகரணரயிகார:

—:(*)()()(*):—

முக்குணமாய்நின்ற மூலப்பிறகிருதிக்கழிபா அக்குண
மத்த வருந்துணை மற்றதர்க்கீசனில்லை, யிக்கணனைப்ப
டியையெந்துமெண்ணின் முன்முத்தியென்றும், ப .
க்கணவினார் பழம்பகட்டை ப்பழுதாக்குவமே. ௩௬

வாஜவெடிகொன்று பேரிட்டுக்கொண்டு வவ-1 வெடிக-1கிரஞ்
வணங்குணத்தைப்பண்ணி வவ-1வெடிக தாதுய-1 விஷயமான் வ
வெ-1ஸூரையு மவனுக்குஸரீரஹதரான வவ-1வெடிகதைகீழியு
ல்லையென்றும் திரீஸூரஜீவாங்குளிகளாகையிகள வுபகம் : 1
ல்ல வெடிகதை தித்யமாகவிசைந்து வெ-1வெடிகவாஜவாணகை
லேலையாக்கி பூகூகிவாணகைகளைன்றிரண்டை தகமென்கிற
திரீஸூரஸூரவ்யகிராகரணரயிகார. இவன் தகவதிதக்கனைச்சொ
யிலும்படியென்னென்றில் ஸ்ரீபூகூகிவாணகைகை:

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீரெவெந்தஸ்தாபவதஃ ।

அவ வாஸுபதவநிஷ்ராயிகாரஃ ।

—(*)-()-(*)-()-(*)—

சாதுநனங்களுள்லாம சச்சையென்றும் சலம்புணர்ந்
தார், கோதமசாபமொன்றும் கொடுங்கோலங்கள் கொ
ண்டிலகில், பூதபதிக்கடியாரெனநின்றவன்பொய்யுறை
யால், வேதமகத்திரிப்பார்விகற்பங்கள்விலக்குவமே சுய
புத்தூரிகளையுங்கொண்டு ஂஸுரனை அழித்தோதரகமும் கொ
ண்ட யொவலிபாங்கிளை நிராகரித்தோம்—யிலுந்தினிவளேடு
கூழ்நாய ஂஸாநாநங்களில் எதுயாவாகச்சொல்லும் வாஸுப
தனை நிராகரித்திருேம்— இவ்வவாஸுபதாதிமெதத்தாலே அ
தவிப்பமாகவாதல் அப்யயமாகவாதல்விமதமான வஸுபதாதி
லெவ்வார்கள்கொல்லுகிற அபிநிஸத்தகங்களில்ஹாசுக்குகா
நனமான புத்தூதியை எவத்தெனெனா மென்றிரெண்டாக்கி
நுண்ணங்களினுடைய வகுக்காவெனென எவத்தென்றும் ஸூதிரை
வெனெனெனா மென்றும் சொன்னவிவாசத்துக்கு ஂஸாவதா
ராமாதல் உதிவிரெஷாராமாதல் ஐனமென்றால்ஐனெனென
விவாசம் ஹாசாதிதகங்களிலும் கட்டலரம், எவத்தெனெனா
தியகிவாஸாமவிதூககளைன்றஞ்சுதகங்கள்வாஸாஷினைப்புத்தி
ரையையினின்றும்பிறக்குமென்றதுவும், ஸூதாமதயாதிவாஹா
இவ்வாஸாஸாஸாதியில் காலஸூதாவதியியபூஷாதிஸூதங்களைக்
கொண்டு தகாநாநங்களைக் கட்டப்பார்க்கில் அபிபூஸமாவரும்,
வாஸாஷினுடைய கடுமவெனெனியதத்தும் கடுமவங்களுடை
யவகாஸவாஸாமைக்கும் தியதியென்றொரு தகம் வேண்டாவோ
வென்றில் ஸூதவெனெனாஸமென விவெஷத்தாலே வவத்தியதங்களுள்
வாஸாஷிந் வேறொரு தியதகம் கட்டவேண்டுவதில்லை, அபிபூ
வதிகெனெனமன காலதகவாஸாஸூத வகுவெனாஸூதாநங்களில்லை
யென்றும் வதகம் ஸூதவவயாஸாமதகமாவதே காலதகவாஸாஸூத
மென்றவொண்ணது. சில காலதகவாஸூத காலதகவாஸூத
வாஸாஷிந் காலதகமென்றதுவும் வேறெனென தியதிக்கும் கால

கொவிஜெய: பஹுமததா: 1 உத்யாடிகளாலே ஸோகபுரெஸெறி
 லே ஂஸ்யாநேடே விஹுசு பயஹ்ராத்யுணைரூபமென்றது
 வுமிவனுடைய ஸோயிக்ஷரிசுருபமுதியாலும் நீவனுடைய உத்யா
 னுசு அவிஹ்ராத்யுதியாலும் திராக்யதம் 1 ஸாயகாயநாமா
 டிகளாலும் கஷத்தாலுமுள்ள வ்யவஸாழிய ம த் து த ர டி
 கவையமென்றுங்கட்டலாவதொன்றில்லை. பஸுக்கஞக்கஞகிசை
 திரொஹிதமான கதாடி சிவகூட கவலிசாணமான கதாடிசிவபு
 னாடித்தாலே கவிவ்யுதமாகிறதென்றும் சொல்லுகிறவயுடம் ஂஸ்ய
 ஂனுக்கு கஜோதாடிகளைக்கர்ப்பித்தவகூட்டுதோடுகூடியுமாம். ஂஸ்ய
 ஂவிஷயத்திலே அஞ்சுதகங்களைக்கர்ப்பித்து அவைத்தில் சிவனா
 வான். ஜோதகியாஸதிபுயாதனம் வஸத்குரகியாஸதியுமாயிரு
 க்கும். கமஜ்யுஷ்டுஷ்டவதான அவனுடைய குருகோதகஜெஷ்டுஸதி
 பென்றும் விஷயிசுமயுஹமெகொரஸ்ய விஸ்யகெஷாயத்குருக
 ஜெஷ்ட: 1 தவ திதகூடவிஷிதஜவிஹ்ராதவஹ்ரெஸெய—உத்யாடிகளா
 லே சொல்லுமதுமித்தசுதிதெய ஸவத்கெஜ ஸவத்குர்த என்றும்
 சொல்லுமதுவும் யத்யதெஷ்டுசுவிஸாயாடிசுவிஷிதம் 1 ஜோதகியா
 வ்யுசகெஜாஸவகெஷ்டாச கஷத்யொரஸாவெத 1 யத்யுஸாஸ்தம்
 ப்ராஹ்மஸுரோஸிவாப்யுஸ்யுயாஸகூடம் என்றதுவும் ஜோதகியாஸு
 யதிசுருடைய ப்யுயஸிஸவத்குர ப்ராஹ்மகெஷ்டுகள் திவத்கிசுக்கவரி
 தாகையாலும் ஸுர ஓவலிகாஜோதகூடகொஹ்ராதிகள் யுபியாமையா
 லும்கதாபவஹம் 1 துக் கவதிக்யத்யுதிஜோதாவொழி துதாஹ்யா
 கஜெஷ்ட: ஂஸ்யாதகூதகிஹபெராதூஸவத்யத்கத்யுதஸகா 1 என்று
 சொன்னதுவும் துக் கவதிகத்யுத்யுதிஜோதாவொழிகெருகஸுராதெ
 யதி ததகூவிக்யாவ்யுபு காயகஜோதாஓவகூடம் 1 என்றதுவும் ஜோ
 தாடிகளுடைய துக் காவாடிசுரஓவகூதகூதகெஷ்டாலே திரஸூம் 1
 திரெஷ்டுஸிஷ்டுஸூகொஹ்ரோஸிவனுசுரோஸிதகயிதன 1 விஷயா:
 பவதீஸெஸூதாவிஷ்டுஸூவிஷ்டுபெஷ்டு 1 என்ற விஹ்மத்துக்கும் ஒரு
 யுஸஸூபகமில்லை. இவைமுன்றுதகங்களுக்கும் காவாதவஹ்ருக்களா
 கையாலே கருகூகாவிகளென்றுமிவைத்தினுடைய வ்யுபவாங்க
 ள் கருகூகாவிகளென்றுஞ்சொல்லி உத்தகங்களுமுன்றும் ஸதியி
 லேலயிக்குமென்றும் ஸதி ஸிவநபக்களிலேலயிக்குமென்றும் ப
 னாதாஜெஷ்டுஷ்டுமதிக்யுஜெஷ்டுஹ்ராதவஹ்ரிதகூடம் 1 வ்யுபவாஸஸா

[illegible]

பூரணமும் சூரமாயிருக்க அவைத்துக்கு விசுவாஸமித்ய
 உதேயாலே ஸாத்தேயபூரணஸூகடாதாப்போலே யிற்கும்மி
 ஸூரபூரணமிவாகமாகமாட்டாது. சிஷாமினயாவ்யாயத்தி
 ல் சிஷேதாசெய்சிஷாமி பூரண்சிஷாமிவாஸமே । என்றபூரண
 துக்குத்தரமாக ஸூராசெய்தாமிநாஜெஷி விவிதாஸாஸனாமிவெ
 னைகையாலே உதேயாஸாஸனாப்பார்த்தால் இவை மிஷாமிஷங்க
 ளென்றுசொல்லித்தாயித்து. அவைஷிஷாமிவாஸமெஷி ஸூரமெஷி
 சிஷாமிவாஸமெஷி । பராமத்யாஸாஸனாமிஷாமிவாஸமெஷி । என்
 றதுக்கும் வானாமிஷாமிவாஸங்களுக்கு பூரணஸூகடாத்தும்பேர
 ன வெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி. சிவாமிஷங்கவேண்டுகையாலே சூரயா
 சூரயாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 ல்லாம் வெஷிவாஸமெஷி விஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 மிஷங்கலாமென்று சூரயாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 னை: । என்றதுக்குமிதுவேசிவாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 சொன்ன காரண மொன்று பூரணமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 வாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 க்கி விஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 வாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 சிவாமிஷங்களுக்குதுணையாகப்பார்க்குமது ஓட்டையோடத்தோடே
 பொழுதிலோடத்தைச்சேர்த்தபடியாம். வானாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 வானாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 லே வானாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 வானாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 வானாமிஷாமிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷிவாஸமெஷி
 டலாம்.

மாதவனே பரனென்றுவையங்காண மமுவேந்திம்பயி
 த்வல்லதேவன், கைதவமொன்றுகந்தவரைக்கடியசா
 பம் கதுமியநாயுதின் பலத்தை கருதிப்பண்டை, வேத
 நெறியனுகாத விலங்குதாவி வேராக விரித்துரைத்த
 விகர்ப்பமெல்லாம், ஒதுவது குத்திரத்துக்கென்றுரை
 த்தானோதாதே யோதிவிக்குமொருவன் தானே. சக
 கந்தமலர் மகன்மின்னுங்காரார் மேலிக்கதுணை முகில்க
 ளைடவன் கண்மயிலாபாலும், அந்தமில் பேரின்பத்தி

ஸந்மதோரோயே யதிமையென்னும் போகமுதமனூதிவா
முத், தந்தமநிவிழந்தாநார்சமயம்புக்குத்தழல்வழிபோ
ய்த்தமொறித்தளர்ந்துவிழந்தீர், சந்தநெறிநேறறிவார்
சரணம் சேர்ந்து சங்கேதத்தவமுநீர் தவிர்மிநீரே. சுஉ

உதி+வாஸதகாண்டம்

வாஸுவதவழிவாஸாயிகாரொவிஸ் : ।

ஸ்ரீரதேசம்மகாநாஸகேஸிகாயநஸ்தி :

ஸய கமவவாஸவிநொயகாண்டாயிகார : ।

யாதுமிலாதவன்னும் யாவர்க்கும்நன்றியெண்ணியனம்,
மாதவனார் வதனத்தமுதுண்ணும் வலம்புரிபோல் வா
துகளா ஸழியாமறைமளரியின் வான்பொருளே, ஒதி
யபஞ்சாரத்திரமுகவாரை யொழுக்குவமே. ௩௩

இப்படி கிரஹங்களான ஸாஸ்யபொயவாஸுவதங்களோ
டொர்க்க கமவவாஸமும் விருவியூசிராமென்றுசொல்லுவார்
வசுத்தை பூசிகெடுவிக்கிறோம். இஸ்ரஹத்துக்கு வெகாஹபூ
யாஸவெடி. சாராயணவாஸகெவாடி ஸவவாஸு கிராவாயிகாஸவ-
ஜூந வதாவாகையாலே ஸுரபூரகாடிகள் மூலமாகாது. அவன்
ஸவ-ஸுதி ஸுயாகாஸாயாஸுதிவெவாஸவாஸவெவெயுமில்லே, வெ
காஹெஷுயயாஸாரா ஸுமஹுஹவாஸவாஸ : । கதூதகாஸவ
யாஸிவாஸ ஸாஸிகெடுவயயாஸவாஸ ॥ என்று ஸாஸுத்திலே பூசி
வாடித்தையாலும் ஸதஸகூரண தாஸுஸாஸயிவூசிகளான கதூத
ஹவிஷயஹவித்தனக்கும் உவகெஸித்தையாலும் பின்பு பூவத-
கருமவர்களையாகையாலும் கிதூஹவிஷயகெதூசிக் கொஹதாஸ-
ங்களான வாஸுதாஸங்களில்போல் கிபூதகாஸுதாஸமும் ஸாஸிக்
கவொஸாஸுது. ஸபூஸிஸாஸிதெதகளில் கவ-கிதூதாஸவத-
கதூதகாஸக வருமகிஸாஸென் யதூஸாஸாஸிகளிலும் ஸாஸிக்கும்
இபூகிஸாஸிவாஸே கமவவாஸபோலே வேறொரு விபூதகாஸுதி

[illegible]

[illegible]

புகழேபறைநருவானென்றும் எத்தைக்குமேழேழு பீழைக்குழு
 ன்தன்னேடுத்தோடியோவோமுலககே நாமாள்ச்செய்யுவோம் மு
 ததுநங்காமங்கள் என்று நாச்சியார் கிருஷ்ணனைபெறுகைக்காக
 பண்ணின் காடுகொவாஅதம் ஸ்ரீமநாஸஸ்யுதமணசு ஸ்ரீ
 பாணாவிஷயம் | ஸ்ரீஸலவாகுஜனவெயந காதகதநாமாஸரினா |
 வெகடுசெய்வதென்கத திசுஜலாசுவிசுதா || என்றும்படி வவ
 வுறொஹஸததாச ஹமாஹாநத்திலே கொடியதத்திலே ம்
 வெஸ்யுஹமாஸீய வசபுரெஸ்யவலிசுநாசு : | யவவெதிபீரஸா
 து கெவதாசுநாயகெதல : || என்று வசாசெய்தபுரம் பண்ண
 உவரிவராசீயுதாஹத்தை உபகெவித்துக்கொண்டு ஜாசகா
 மென்று புவுத்தமானகிருநாராயணிய புவன மெல்லாகி
 ம்வயுசெவாக வசகெகாசுதியதெவவவவா || அங்குததாசு
 வெசுதத்திலே மவவாண வசுராசுகொன்று வுதித்து
 ஸாஸ்யுயொமங்களை பலவிடங்கலியும் ப்ரஸாஸிதகச்செய்தேயும்
 வவவ : பாசுஷாநாஜந ஸாஸ்யுயொமவிவாமின : | கெதவவாசு
 பாசுஷதெகாசுநாசுயொவாசுஹ | வசாஸதவ்யுயியூல : பாசு
 கெஷதாசுதவாசு | ததெஹாஸாப யசுயூதி புவாசுசுததன
 ஸ : | உத்யுசிகளாலே ஸாஸ்யுயொமங்கலிலே வசாஸதவிவாசு
 ஸமுதவென்ருசொல்லப்பட்டது. அப்படி யிங்கு விசுவகெசு
 கெபுலியுதவவதததிலே. விசுவதித்து ப்ரெகவாஸெவதி
 ப்ரகெசுசு என்று திசுதத்தை ப்ரத்யுசுஸுசுவதிதமென்றால்
 கெஷுசுய : கெஷாஸுசுசு விததததத : | மவிஷுசுபுரான
 கெஷததெவாசுஸாஸத : | கெஷதெவாசுசுசு வதவெத
 ஸுசுசு : | ஸாஸ்யுயொம கெஷதெவ வசுராசுசுஸாஸத : |
 கெஷத வவஸுசுத ஸாஸதவசு வவஸாசு | குவிஷுசுசுசு
 து கெஷவசுதவிசுபுத : | உத்யுசிகளாலே கெஷதததத
 வெகவிசொயபுஸாஸததததத ப்ரகாஸுததை புவவித்தான்
 வசுசுத்யுசுசு வசுஸதத வததததததததத : | என்றதுவத
 த்ரகாசுசுசு பேரலன்ருகே கெஷததத ப்ரகாஸமென்ரு
 லே ததவா : | வித்யுசுசுசுசுசுசுசுசு ப்ரஸாஸததததத

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஊர்விதமாகிருக்கையுடையவனாம். ஆனபின்பு, பூததீயி
பெண்பார்க்கு ஊதியோம் தண்ணீர்ப்போலே யறையினாம். கதாதி
கதாவிதனைவடவாடத்துக்குமிது பூயபூதமென்ற பூயம்.
ஊர்வனென்ற வாக்யமும் அப்போது லுண்பு யொருமாம்
கடுஞ்சொல் கதாபூயவியவாமானுலன்றோ கதிதாதிதொம்பண்ண
தென்றெனது இது ஊதியோவாயலுளவாத, வாமன்றோவென்
தும் லுண்பும் லுண்புயொயதொது, வடவோ போலே லுண்பு

[illegible]

[illegible]

பலத்திலொரு துவக்கத்தபதிகாட்டிப் பல்லுயிருநீத
மொறப் பண்ணுகின்ற, கலித்திரனின் கடுங்கழுதைக்
கத்துமாற்றிக் கண்ணுடைபார் கண்டுரைத்த கதிவை
ச்சொன்னோம், வலத்திலதமுறுவொன்றால் மறுவொ
ன்றில்லா மாமணிபாய் மலர்மாதரொளியாமன்னல், ந
லத்திலொருவிரில்லாநாதன் பாதநல்வழியாமல்வழ
க்கார் நடத்துவாரே. சக.

எல்லார்க்குமெளிதான வேத்தத்தாலுமினியுரைக்கை
மிகையானவிரக்கற்றாலும் சொல்லார்க்குமளவாலு
மமைகலாலும் துணிவிரிதாய்துணைதூர்க்கும்சுகரத்தா
லும் கல்லார்க்கும் சத்தார்சொல்கவர்தலாலும்நண்
ணனுரமுடிஞ்முடித்தலாலும் கல்லார்க்குத்தியார்
க்குமிதுவேன்றாறுணர்க்கேயடைக்கலமாய்நல்குவி
ரே. சள

உதி+வாழ்தலுமெ

வனொதுவாய ஹம்மா யிகாஃ !

ஸ்ரீரதெவெஹம்மா யிகாஃ !

வனொதுவாய ஹம்மா யிகாஃ !

பண்டைமறைக்கிப் பகையெனநின்ற பரமதங்கள்,
தொண்டவர்கொன்றும் பயனென்றிலதேனும் கூர்ம
தியால், வண்டிவரைக்கரசானன்ம் மாயனை வாணு
கில், கண்டுகளிப்பதெங்காதலொன்றை க்கருதுவமே. சஅ

இப்படி புரளொனவபதிவிராஜதவலிதவிஷயங்களான வாழ
தங்களில் ஒருசொககுமெவமுயில்லைபென்றுகூறும். வைகாசிய
தினத்திற் பெருது என்று கைகொளிதெனவுகூறாமைதவ
வி. இவ்வாறுவாயில்லைபென்றும் புதுசுமொழிய பு

[illegible][illegible]

புத்தியமென்ற சொல்லப்படுகிறது ஆகையால் என்னவென்று
என்பதே வரலாற்றுக்குரியதாகியிருக்கிறது என்பதே
புத்தியம்

கலந்திகழும்போகங்கள் கண்டு வெளி காரியழும்காந
ணமும் கடந்து நாம் பொய்சுலந்திகழும் குருக்களடி குடி
மன்னும் குத்தே கவலடி வயர்தம் குழாங்கள் கூடி வலத்
திகழும் திருமகளும் மத்திட தே மன்றியமன்மகளாறு
நீரோடாரும் நலந்திகழ விர்த்திருந்த துண்பாதம் ஈயக்கி
துழுடியென்ன நண்ணி னோமே

வதி+வாழ்தகம்மெ ।

வனொதுபு, பொருதமந்தையிகாண்பெயர்யி: |

ஸ்ரீ. சிவசுந்தரம்மாச்சாரியார் :

வழிமிகுதாயினான்:

மாணங்களின் நிவகுத்துரைக்கின் மதங்களைல்லாம்
தானங்களன் றுதருமநெறிகெண் றுசாற்றிப்பின் வர
நங்கவாந் துடனறமுடிசூடியமாதவற்றோர் ஞானங்க
ளொன் றடைக்கின் மகல்வழிநாடுவமே நடு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பு. பூதநாதனல்லாம் துடர்ந்தோடத் தனிவொடித்து
 யாந்தீர்த்த, மாதவனார் வடகோணில் னானியாதின்
 வண்விறைகண்ணியங்கண்டு மகிழ்ந்துவாரும். போ
 திவையனும் பொன்னைநகரகரில்முன்னாள் புணராதப
 ரமதப்போர் பூரித்தோமே. இங்.

திருமொழியுயர்குந்தந்தண்டக்துரம்பொரிசிகரு சதமு
 கவம்நிவாள்வேலமர்ந்ததுப்தொளிபவிலகிலைண்ணி
 மங்கசெவ்வீழ்ச்செழிய கதை முசலம் திரிஞ்சும்திகழ்ந்
 ததும் அநிலவுலகுக்கண்ணையோரலங்கலில்லடை
 யவடவிலிலங்க வாகின்றிவின்றதும் அணியுறுகலையு
 மலவாமென்ற நின்றுபுடைமடி யரை யன்பினுலஞ்ச
 லென்பதும், மகிழ்மமரர்கணங்கள் லாணங்கயிர்நதிட
 மலிபுமகரர் கோணந்தமாயம் துறந்ததும் வளர்ணி
 மனிகள் மின்ன வானந்திகொண்டிட மறைமுறை மு
 றைவணங்க மாசின்றிவென்றதும், சிவியரவிமகிபுமி
 முதேதந்தவெண்டிசை திணிமலுள்செகவுகந்து சேம
 ங்கள் செய்ததும் திவழரவணியரங்குந்தேசென்ற மன்
 னியதிருச்சுதர்சனார் தெய்வவிரேண்டியங்களை. இங்.

உதியதிவா லுபுரையிடு: முந்தவ யாயவியு
 கெடுபை: | உலிதிபுரிஷ்டாவுகெடுதெது வாகதமம்மதமம்
 யுபுத: | பதினாணாவிதிலாநதிதிரையுரதா வாகவணாதி
 ராவாஜம் புணாதிபுஷ்டிசுணாதி: | திசுதவகாசுதிபு
 தவா வாகிதாலிபுஷ்டிதிதிலுச புததகிணம் கெடுதா: |
 உலு வுலுமவகாசுதிபுஷ்டிசுணாதி: | திசுதவகாசுதிபு
 திவதிவதவ: | கிசுதவகாசுதிபுஷ்டிசுணாதி: | திசுதவகாசுதிபு
 திவதிவதவ: | கிசுதவகாசுதிபுஷ்டிசுணாதி: | திசுதவகாசுதிபு

உதிரி தாதுகொண்டவன் உதிரி தாதுகொண்டவன்

தமிழக அரசு வெளியீடு

உ. பி. லி. உ. ர. த. ம. டி. ம.

சிறுநீரில் கலக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கவனமாகப் பார்த்தால், கலக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணரமுடியும்.

சென்னை நகராட்சி துறைமுக அமைச்சர்

புலவர் அகநாடு - 6 தொகுதி புலவர் அகநாடு

பெரிய கி. பி. 1845-ல் கி. பி. 1845-ல்

[illegible]

சென்னை, 19.05.2019

வினாக்கள்-1 கல்வித் துறைகளில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள்?

தமிழக அரசு தலைநகரம் சென்னை

[illegible]

பிரேமேஸ்வரன் கட்ட. ந.க.க. அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு

ஸ்ரீ சதேவன், திவானா, இராஜேஸ்வரி காயாத்தி :

ஸ்ரீ, உதேவரதிகர வெயலகர ஐரதாநுததிகர வெயலகரய, நர : 1

உருளி: 29

